O ESPIGONCIÑO

XORNAL ESCOLAR DO CEIP “MANUEL FRAGA IRIBARNE “ DE CARIÑO

NÚMERO 54 NADAL 2009

EDITORIAL

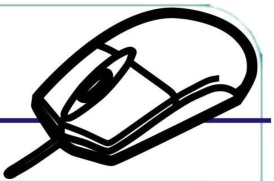

Ola rapaces e rapazas;
Como xa sabedes achéganse as Festas de Nadal, e seguro que estaredes desexando que chegue o día para os agasallos, a cea de Nadal coa familia...

Seguramente xa estaredes a empezar a facer a carta para Papa Noel e os Reis Magos. Pero tamen espero que vos lembredes dos nenos e nenas que non teñen, nestas festas tan marabillosas, nin tampouco teñen os regalos xa que non teñen os medios ou recursos para pedilos, nin donde celebrar esta festa, nin sequera teñen unha mesa onde poder probar os deliciosos alimentos que todos xantamos neses dias. Tampouco, desgraciadamente, teñen familia, ou se a teñen, trátase dunha familia con moi poucos membros. Desexamos que os nenos que non teñen nin para comer, nin para xogar, para vestirse…, este ano os axudemos para que eles podan pasar tamen unhas festas como é debido. Espero que vós tamén pensedes coma min ou algo parecido, todas as persoas teñen dereito a ter, unhas determinadas cousas, principalmente comida, roupa, medicinas e, o máis importante, o amor á familia.

Ben deséxovos que pasedes unhas festas moi boas cos vosos seres queridos ou amigos.Feliz Nadal! e Feliz Aninovo!

Camila 6ºB

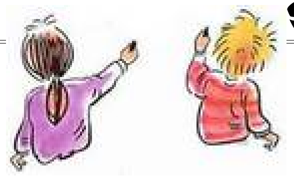

SUMARIO.

OS NOVOS ALUMNOS E ALUMNAS	4
O MAGOSTO	7
EXPERIENCIAS "AS GAFAS MÁXICAS".	10
EXPERIENCIAS: "COMO ESTAMOS MEDRANDO"	13
ACTIVIDADES: "RATA LINDA DE COMPOSTELA"	18
ACTIVIDADES: " XOGOS TRADICIONAIS"	22
ACTIVIDADES:"CONCURSO DE POSTRES".	24
ENTREVISTA	26
CURIOSIDADES	29
POEMAS	31
CONTOS	36
HISTORIAS DE CARIÑO.	48
NADAL	50
NACEMENTO	51
OBRADOIRO	52
BIBLIOTECA	53
SAÚDE	54
ENFERMIDADES E LESIÓNS	55
DEPORTES	56
HUMOR E PASATEMPOS.	57

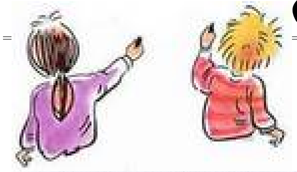

OS NOVOS ALUMNOS E ALUMNAS.

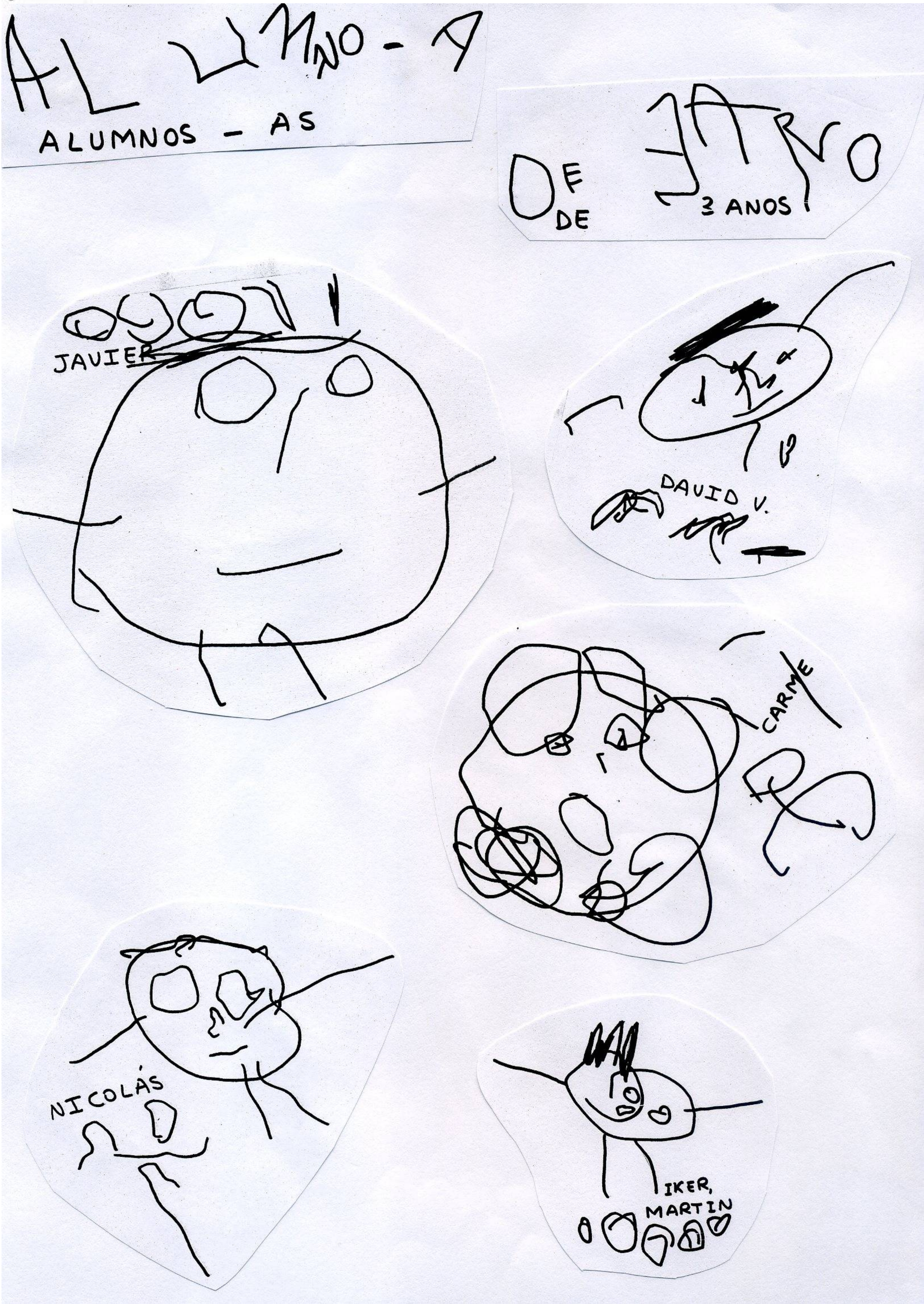

3 ANOS
DANIELA
SANDRA
OLALLA
ERIC
DAVID M.
UXIA

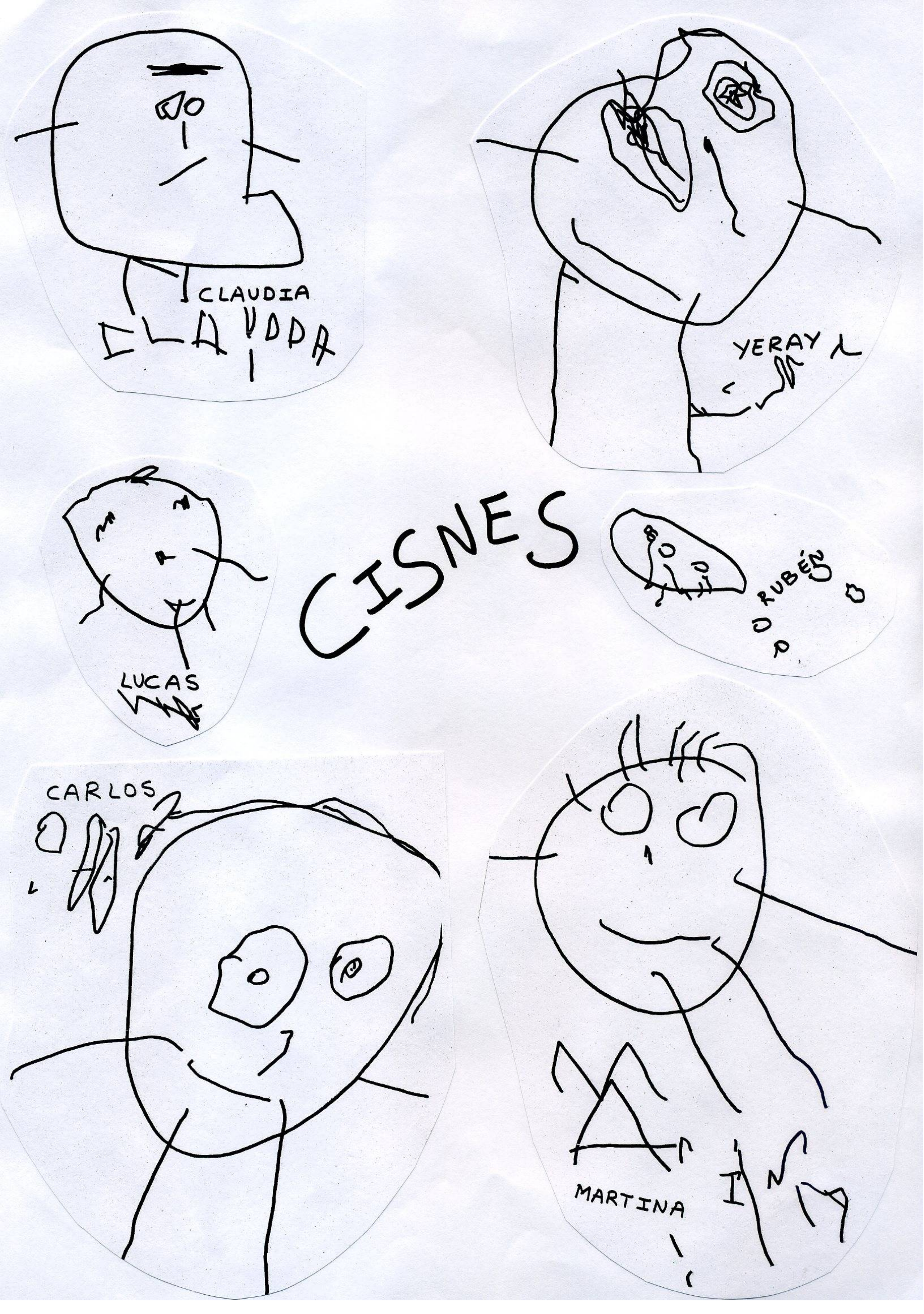

ALUMNOS E ALUMNAS DE 3 ANOS.

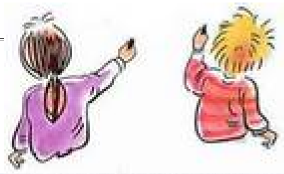

O MAGOSTO.

OMAGOSTO

OMAOZO

(NO MAGOSTO)

PARIIAMOS

(PARTICIPAMOS)

OS OOS

NOS XOGOS

AIOAES

(TRADICIONALES)

ULAOOS

(GUSTARON NOS)

OLO

(MOITO)

ALEJO

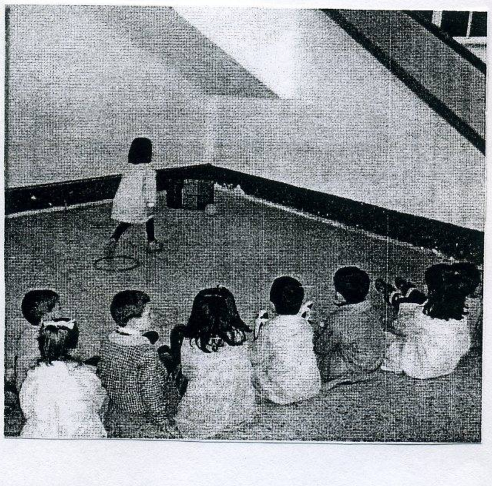

IROS CELIA

(BIRLOS

CANGUROS - 4 ANOS A

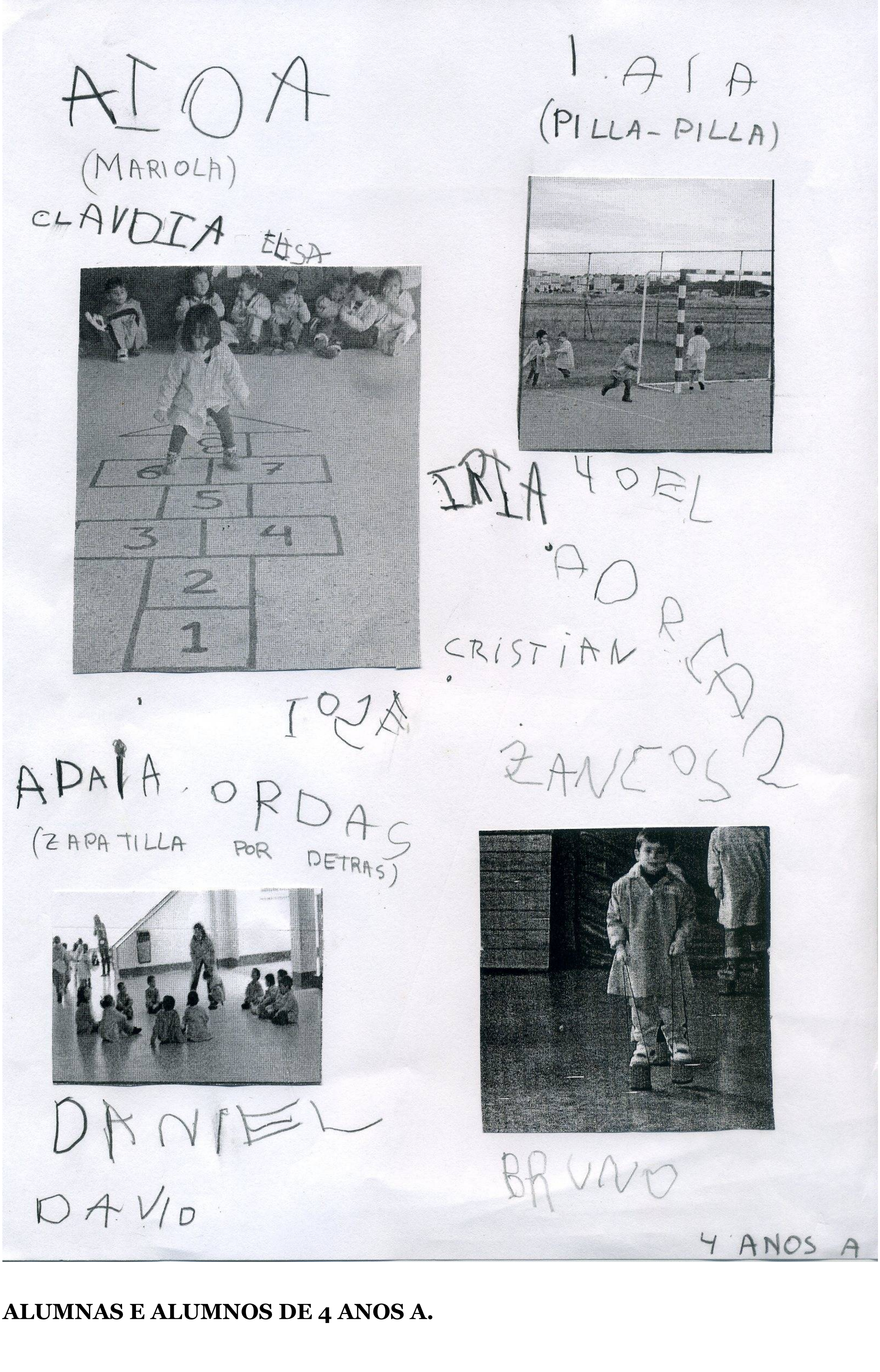

ALUMNAS E ALUMNOS DE 4 ANOS A.

OIDAAAASAEOTE.
COMIMOS CASTAÑAS ASADAS E POSTRES
DOVOO
DE OUTONO
A TTAERIMOV SADOO
AS TARTAS QUE MAIS NOS GUSTARON FORON

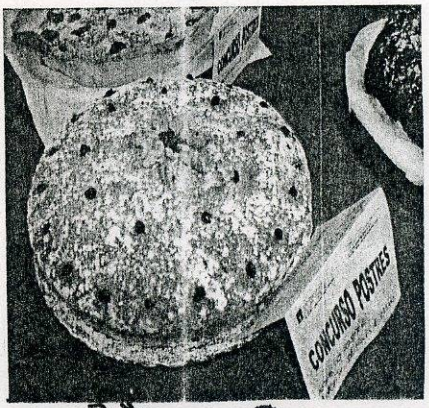

ERIKA
DIEGOQUIZA
MONICA
MIGUEL
ISRAEL
AINOA
JULIAN
ANGEL
TATIANA
DIEGOYAÑEZ

JESICA
DAVID
HUGO
MANUEL
RAUL

ALUMNAS E ALUMNOS DE 4 ANOS B.

EXPERIENCIAS: " AS GAFAS MÁXICAS ".

OS OLLOS

EST PROXETO EMPECOU UN DIA CANO ESTUDADO O CORPO A PRFE PROFE CONTOUNS O CONTO "LAS GAFAS MAGICS MAGICAS".

LOGO DEILLONOS DEIXOUNOS PROBLL PROBAR AS SUAS GAFAS E SA AS DE ALEX.

CONPRBAMOS COMPROBAMOS QUE NON SE UIA IWUAL IGUAL E ENPEZAMOS A FALAR DOS OLLOS, DAS GAFAS, DOS CEGOS, ...

COMO TIÑAMOS MOITAS DÚBIDAS BUSCAMOS O XEITO DE RESOBLA RESOLVELAS.

PESAMOS PENSAMOS SE ALGEN ALGUÉN DA NOSA FAMILIA SABIA ALGO DO TEMA E AKORDAMONOS DA NAI DE RAUL.

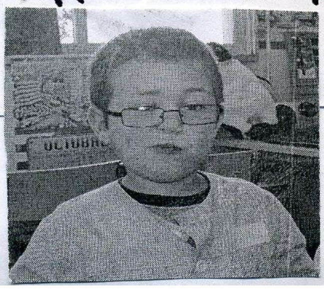

A M D RACÚY E OPTOMETRI E
NAI OPTOMETRISTA
PENSAMOS QE ELA NOS PORIA ASUPAR
PODERIA AXUDAR
A CONCER MELLOR OS NOSOS OLLIOS.

MAR E ASI S AM ISOONS U DIA
QUE SE CHAMA VISITOUNOS UN
E ESOM K ERA A SUA
EXPLICOUNOS CAL
O E FAIA NA SA OIK. OESIO E
QUE FACIA NA SUA OPTICA PROFESION

TANE NOS FAUVOS DE KONO ABAA QE
TAMEÑ FALOU COMO HABIA QUE
KOIDA OS OLLOS, KLES ERAS OS
COIDAR CALES
POBENAS QUE PODIAS PER NA BISA
PROBLEMAS QUE TER VISTA
AS PARTS DO OLLO...
PARTES

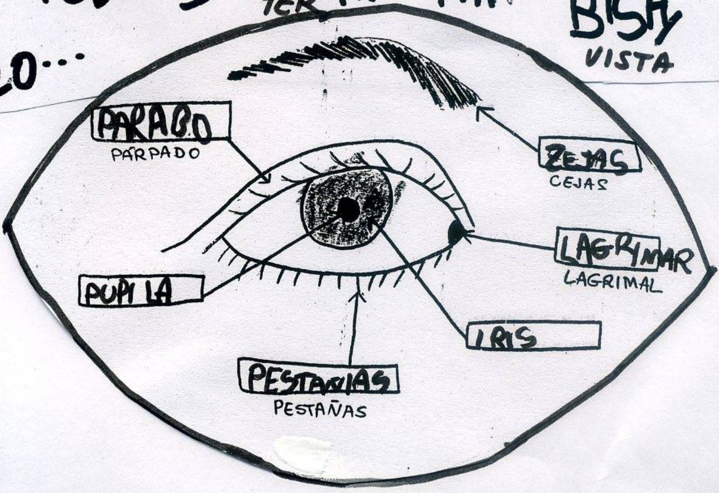

TAME NOS TROUCHO MOITAS GAFAS
PARA PROBALAS E ISO POIO QUE MAIS
FOI
NOS GUSTOU. ESTABAMOS TAN GUAPOS!

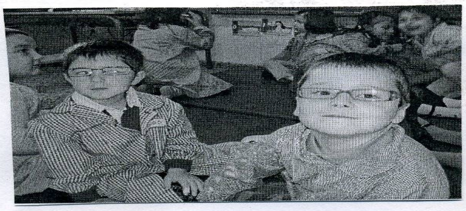

TAMEN PARA QOÑECE (COÑECER) MAIS COUSAS
SOBRES OS OLLOS BUSCAMOS IMFORMACIOS NOS
LIBROS.

PANA (PARA) ISO VISITAMOS A BIBLIOTECA RO (DO)
OEPO (COLEXIO) OA (COA) PROFESORA.

MULTILEO

AGUORA (AGORA) SABEMOS MOYTAS QOSA (COUSAS)
DOS NOSOS (OLLOS) E TAMEN SABEMOS
DEBUXAR GAFAS.

ON (CON) ODO (TODO) EST (ESTE) ABO (TRABALLO) FEO (FIXEMOS) U (UN) IO (LIBRO)
E (QUE) EAO (LEVAMOS) ARA (PARA) A KA (CASA).

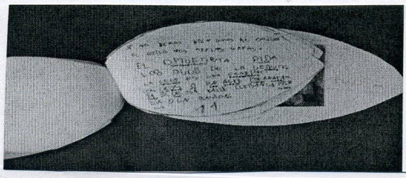

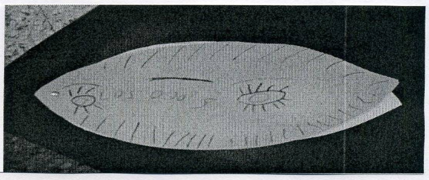

DESDE ACI (AQUÍ) QUEREMOSLLE DAR AS
GARCIAS A MAR POLA SUA ACHUDA (AXUDA) E TAMEN
A TODALAS FAMILIAS POR COLBORAR.
SENPE COA NOSA CALASE.

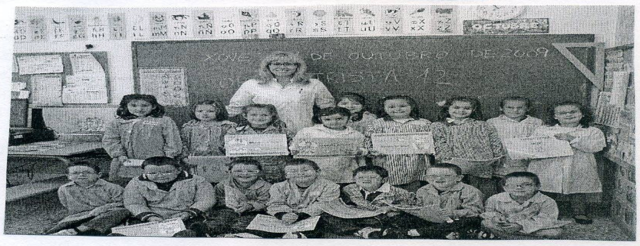

E.I.5A

ALUMNAS E ALUMNOS DE INFANTIL 5 ANOS A.

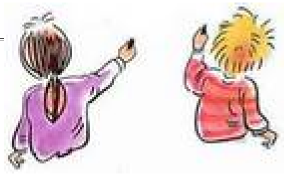

EXPERIENCIAS: " COMO ESTAMOS MEDRANDO".

ALUNOS E ALUNAS DE
ALUMNOS ALUMNAS
EDUCACION INFANTIL

5 ANOS B

OS "LEONES" CANDO
ESTAVAMOS CO A UNIDADE
DIDACTICA "COMO ESTAMOS
MEDRANDO" INTERESAMOS POR
INTERESÁMONOS
UNA PARTE DO NOSO CORPO.

EIAMOS SABR OMO
QUERIAMOS SABER COMO

SONOS NOSO ETS E
NOSOS DENTES,
FESDVM OST E /UAMO
PROXECTO QUE TITULAMOS
FIXEMOS UN
AOA.
"LA BOCA"

TRABALLAMOS

TAVALLAMOS MOITOPARA
APEDER MOITAS QOSAS.
APRENDER COUSAS

-FOMOS AOLABORATORIOE
BIMOS UESKELETE MOIATDE.
UN GRANDE

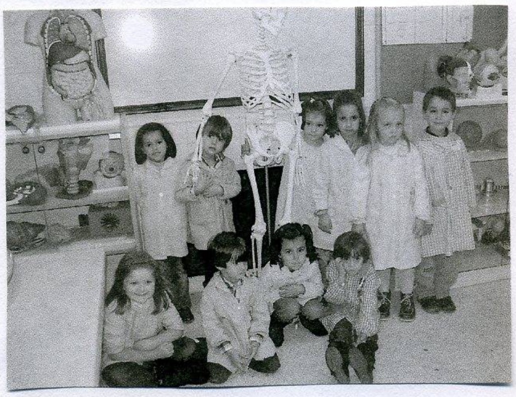

-FOMOS A CASA DE MULTILEO, A
BIBLIOTECA, E BUSCAMOS
INFOMACION NOS LIBROS.
INFORMACIÓN

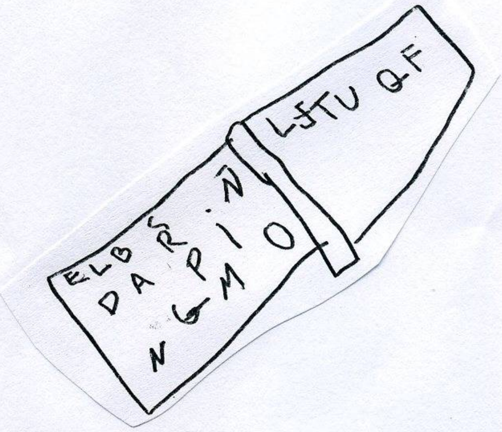

- CONSULTAMOS EN INTERNET.

E POUCO A POCU FOMOS APREDEDO:
POUCO APRENDENDO

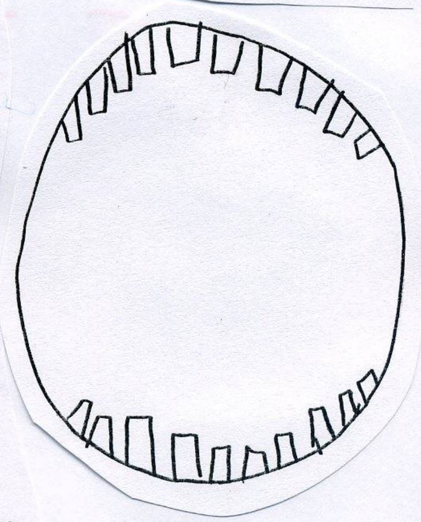

- AS PARTETES A BOCA
  PARTES DA
- CATOS DETES TEMOS
  CANTOS DENTES
- O NOME DOS DETES
  DENTES
- PARA CE SERBEN
  QUE
- AS PARTES DSDENTES
  DOS

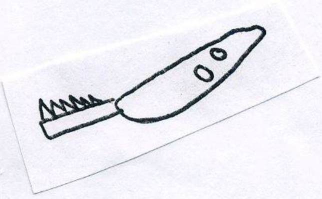

- A ISENEBUCODENTAL
  HIXIENE
- CEN E ODENTISTA
  QUEN

CALES SON AS FERIAS DOS DENTES
FERIDAS

- PARA CE SERBE A LINBUA
  QUE LINGUA

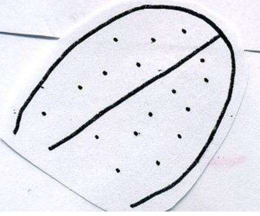

EOMELLOR DE TODO FOI EU A NOSA CLAS UNA CE ENFERMEIRA, NURIA, A NAI DE PAULA.

CLASE QUE

NURA NEIIOUNO A CIPAR S DETS E AS MOAS. TUSNS UNA DOCA E N CEPD EANS. FISN PATAS.

NURIA ENSINOUNOS CEPILLAR OS DENTES TROUXONOS BOCA UN CEPILLO XIGANTES FIXEMOS PRÁCTICAS

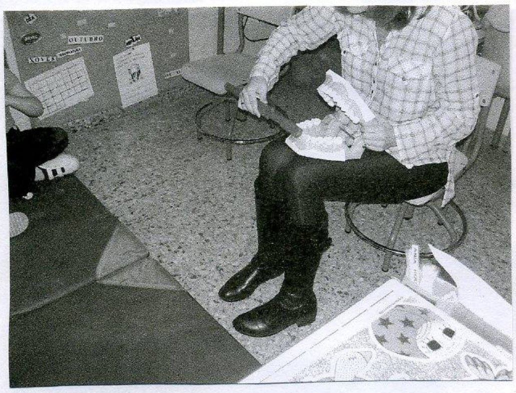

No monte do Gozo habia un pazo e nel vivian dous ratos. O rato marchou ó extranxeiro e a rata ficou no pozo. Unha noite un gato perdeu un euro. A rata atopouno e comprou un lazo. Cando o gato se enterou pediulle que llo devolvera ou que casara con el, e ela enganouno e tirouno no pozo. Volveu o rato, díxolle que lle gustaba tanto con lazo coma sen el. Casaronse e foron de lua de mel a visitar a catedral de Santiago de Compostela.

Carlos 1º-B

E DESPOIS REGALOUNOS UN CEPILLO DE DENTES DE COR BRANCA PARA QUE LABEMOS OS DENTES NAS NOSAS CASAS DESPOIS DE CADA COMIDA.

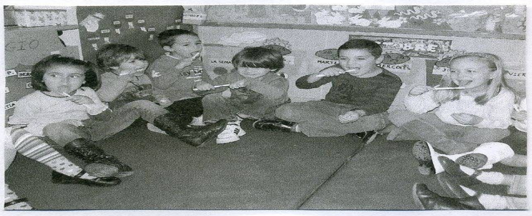

NURÍA TAMEN NOS REGALOU UN DIPLOMA DE IJIENE (HIXIENE) DENTAL CE (QUE) NOSOTROS DECORAMOS ADU (AO) NOSO GUSTO.

O LIVO (LIBRO) CE (QUE) FIEMOS (FIXEMOS) NO COLELLO (COLEXIO) TEN FOMA (FORMA) DE VOCA.

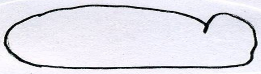

AS SUAS PASINAS (PÁXINAS) SON ASI.

SA (XA) TEMOS NA CASA E OS AUTORES SOMOS:

SERGIO, PAULA, ANTÍA, MARTA, ÉRICA, CARLA, RAUL, XIAN, MARTÍN, ANTIA, CLAUDIA, SERGIO, LUCÍA

ALUMNAS E ALUMNOS DE INFANTIL 5 ANOS B.

ACTIVIDADES: "RATA LINDA DE COMPOSTELA".

Ana

Ratiña Linda de Conpostela

A Ratiña Linda atopou unha moeda.
un gato quixolla quitar. Tivo moitos
pretendientes pero co Rato se casou
e a conpostela marchou. FIN

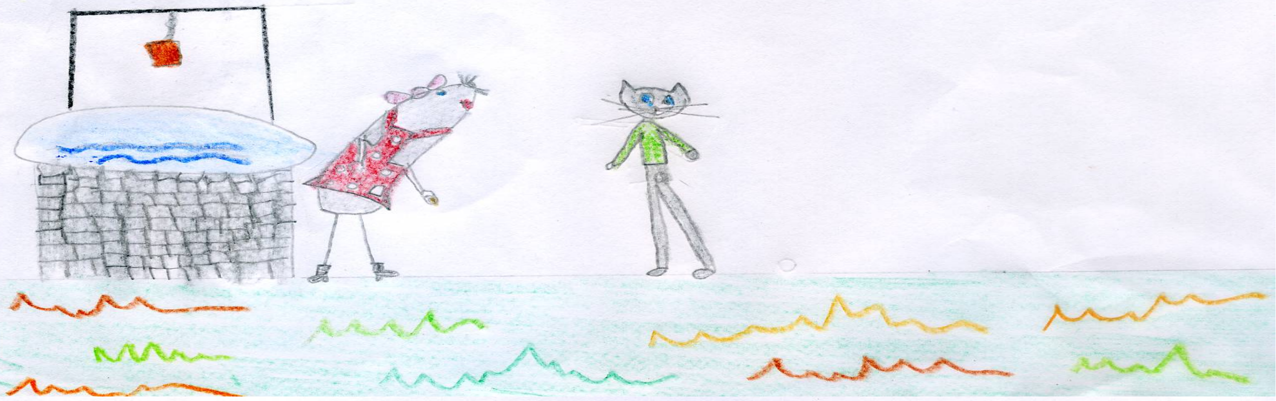

A ratiña de conpostela

Un dia a ratiña iba a dar un paseo de supeto veu un
rato e lle dixo ¿queres casar conmigo? non quero dixo a ratiña
eu casariame cun gatiño o cun can despois veu o
can e lle dixo ¿queres casarte conmigo? ca....ca....ca si ratiña
casar casar despois veu o burro e lle disco ¿queres
casarte conmigo? ca....ca....ca si ratiña casar casar
despois veu o grilo e dixolle queres casar conmi-
go ca....ca....ca si ratiña casar casar despois veu o
gatiño e dixolle ¿queres casarte conmigo? ca....ca....ca
si ratiña casar casar si dixo a ratiña e despois o gatiño
lle dijo voute comer miauuu...

Fin

Laura trinquete rubido

Rata linda de compostela
a don gato caeulle unha
moeda do bolso. A rata
atopouna e foi mertar un
lazo e mirouse ao espello.
O can mirouna e pediulle
que casara con el e ela
dixo que non.
apareceu o asno e pregun-
toulle ¿queres casar
comigo? non.
e logo apareceu o grilo
e dixolle ¿queres casar
comigo? non.

chegou o gato e enganou
a rata para conseguir
a moeda. A rata dixolle
que estaba no pozo.
E por ultimo chegou o
rato que andaba polo
extranxeiro e dixolle
a rata ¿queres casar co-
migo? e a ratiña dixolle
que si.

fin

roi
1ºB

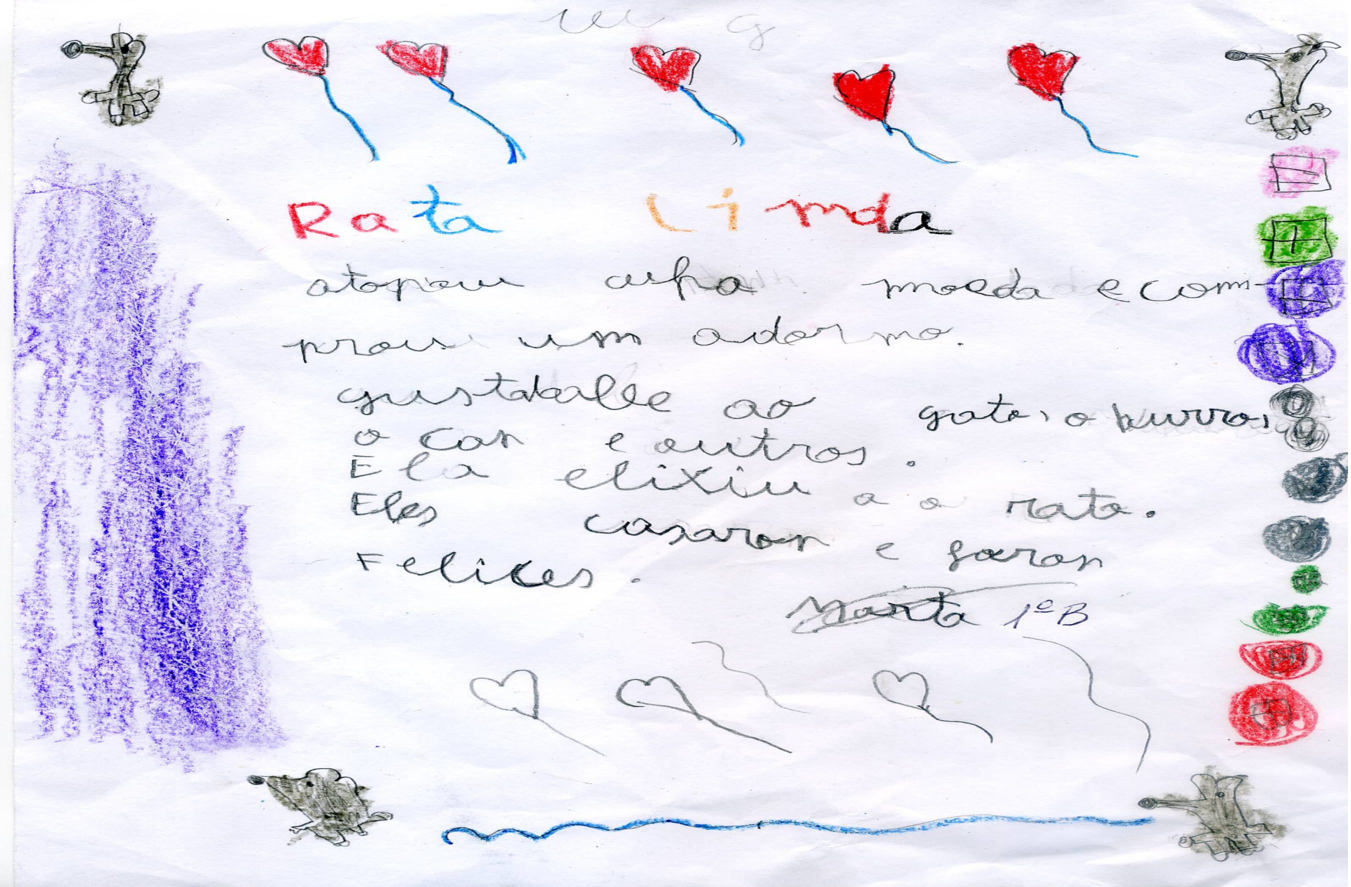

ALUMAS E ALUMNOS DE 1º B.

ACTIVIDADES: " XOGOS TRADICIONAIS".

O 17 de Foi moi divertido porque xogamos a moitos xogos tradicionais. Os nenos e nenas de 3º xogamos ao pano, á mariola, ás carreiras de chapas, á chave de madeira, ao tiro á lata e á goma.

CHAVE DE MADEIRA

Primeiro xogamos á **chave de madeira**.

Os xogadores repártense en dous equipos e faise unha raia no chan a unha distancia determinada da chave.

O xogo consiste en tirar unha argola de ferro e intentar que a chave xire.

Quen consiga máis puntos... gaña.

Hai que ter moita puntería e tirar moi, moi forte!

Ah! As argolas non se poden tirar aos compañeiros porque fan moito dano.

Anécdota: os do outro equipo ían gañando, tiñan moitos puntos e nós poucos, Fran tocou a bucina e... perdemos.

Mario, David e Martín

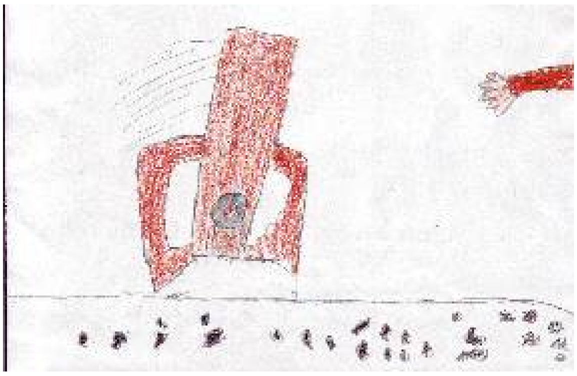

A MARIOLA

Os nenos e nenas repartímonos en tres grupos.

Primeiro píntase unha mariola.

Despois cóllese a chapa ou a pedra e lánzase aos números pintados no chan.

Finalmente hai que saltar á pata coxa sen tocar a chapa de madeira ou a pedra.

Borja, Julia e Nuria

CARREIRAS DE CHAPAS

1. Coller as chapas.

2. Lanzar dúas veces.

3. Non saír do circuíto.

4. Chegar primeiro á meta.

Anécdota: sempre nos saíamos do circuíto porque tirabamos moi forte.

Arantxa, Raúl e Marco

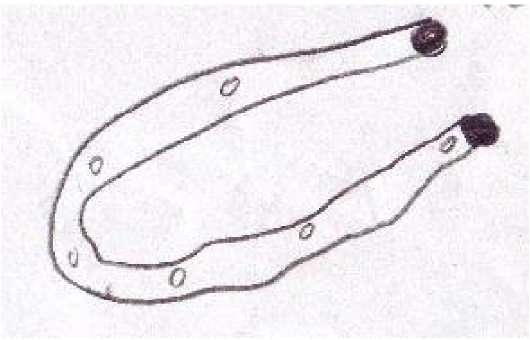

TIRO Á LATA

1. Cóllense varios botes baleiros e unha pelota de escuma.

2. Colócanse os botes enriba dunha mesa.

3. Hai que lanzar por orde intentando tirar os botes.

4. Cada bote que tiras é un punto.

5. Gaña o equipo que consiga máis puntos.

Anécdota: tivemos pequenas discusións, pero o xogo estivo moi ben e divertímonos moitísimo.

Aínda que foi o primeiro ano que xogamos a "Tiro á lata", pensamos que para pasalo mellor tiñan que poñer máis latas.

Nicolle, Aida e Eva.

A GOMA

1. Tres xogadores.

2. Necesítase unha goma.

3. Ponse un xogador a cada lado e aguantan a goma á altura dos xeonllos.

4. Cantan a canción e o terceiro xogador salta.

Antón e Alba

O PANO

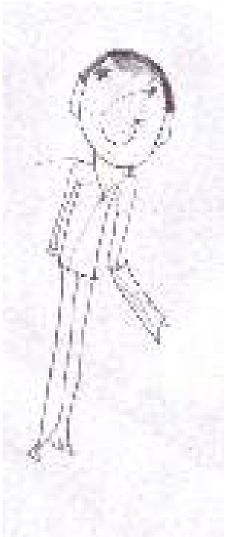

1. Hai que facer dous equipos co mesmo número de xogadores e numerarse.

2. Outro neno ou nena sostén o pano e di un número.

3. As persoas que teñan ese número teñen que saír correndo, intentar coller o pano e regresar ao seu campo.

4. A persoa que non colle o pano ten que correr detrás do que o leva e "pillalo".

5. Gaña o equipo que quede con máis xogadores.

Yarizá e Adrián

ALUMNOS E ALUMNAS DE 3ºA

ACTIVIDADES: RECEITAS GAÑADORAS DO CONCURSO DE POSTRES.

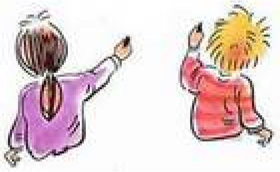

MÁIS SABOROSO... "PANELLETS"

REPOSTEIRA: Martina Díaz - EI 3

INGREDIENTES:

- pataca cocida
- améndoa moida
- azucre
- rascadura de lima
- améndoas, noces ou calquera froito seco

MELLOR PRESENTACIÓN... "FOLLA DE AMÉNDOA"

REPOSTEIROS: Camila e Bruno Herrera - 6ºB e EI 4A

INGREDIENTES:

- améndoas picadas
- 4 ovos
- azucre
- fermento
- fariña
- doce de leite e chocolate

MÁIS ORIXINAL... "CROCODILO DE CHOCOLATE E NOCES"

REPOSTEIRA: Claudia Sanjurjo - 4ºB

INGREDIENTES:

- masa de hoxaldre
- chocolate
- noces
- ovo
- azucre

MÁIS DIFICULTADE NA SÚA ELABORACIÓN... "BROWNIES"

REPOSTEIRO: Ignacio González - EI 5A

INGREDIENTES:

- 75 gr. manteiga
- 45 gr. de chocolate
- 150 gr. de azucre moreno
- 75 gr. de fariña
- 2 ovos
- unha cullerada de esencia de vainilla e unha cullerada de fermento en po
- 75 gr. de noces picadas

Grazas a todos/as os reposteiros/as por compartir

as vosas receitas con nós.

ENTREVISTA.

PREGUNTAS AO MÉDICO-PEDIATRA DE CARIÑO

1.- Están sans os nenos de Cariño?
Si, a maioría dos nenos de Cariño son sans, só uns poucos nenos presentan algunhas enfermidades crónicas, como a asma, obesidade, diabete ou alerxia respiratoria, pero son leves, e están controlados.

2.- É moi difícil desempeñar o traballo de médico?
A pesar de ser un traballo que require moita dedicación, sacrificio e responsabilidade, cando tes vocación e che gusta o que fas, non resulta difícil.

3.- Padecen as nenas e os nenos de Cariño moitas enfermidades de asma e parecidas?
Si, hai nenos e nenas en Cariño con Asma e alerxia respiratoria, pero en relación coa poboación total, non son moitos.

4.- Con cantos anos comezas a traballar como médico? Cal foi a razón pola que te fixeches médico? Que é o que máis che gusta de ser médico?
Comecei a traballar como médico aos 24 anos. A carreira de medicina é preciosa, pero ante todo decidinme por esta profesión polo seu carácter humano e solidario; pasas o tempo axudando ás persoas e tes a oportunidade de salvar moitas vidas. O que máis me satisfai como médico é que os pacientes entendan e valoren o esforzo que invertemos para mellorar os seus problemas de saúde, sobre todas as cousas que confíen en ti.

5.- Que tés que facer se, de súpeto, xurde unha epidemia?
En caso dunha epidemia, é moi importante coñecer as características do microorganismo causante desta, o seu modo de transmisión, o seu período de incubación e o seu período de transmisibilidade, para tomar as medidas oportunas e controlala. Por exemplo, sabemos que o virus da gripe A (H1N1), responsable da actual pandemia transmítese de persoa a persoa, principalmente polo aire, a través das gotitas de saliva e secrecións nasais que se expulsan ao tusir, falar ou espirrar. Estas gotitas nas persoas enfermas da gripe conteñen o virus no seu interior e poden dispersarse no aire ou depositarse nas mans ou nas superficies.
Despois, o virus pódese transmitir tamén indirectamente por tocarse os ollos, o nariz ou a boca tras tocar estas gotitas procedentes dunha persoa infectada que quedaron nas mans ou depositadas en superficies. Coñecendo isto podemos dar algunhas recomendacións para previr o contaxio e a difusión:

. Lavarse as mans con frecuencia.
. Limpar a diario cos produtos de limpeza habituais, mobles, tiradores de portas, obxectos, etc., onde o virus pode permanecer de horas a días.
. Taparse a boca e nariz ao tusir ou espirrar e evitar tocarse os ollos, o nariz e a boca.
. Evitar o contacto con persoas enfermas de gripe.
. Se ten gripe: quede na casa, polo menos sete días, agás que lle fagan outra recomendación.
. Mentres estea enfermo, evite o contacto con outras persoas, agás as estritamente necesarias.
. Mantéñanse apartado do resto da familia se está enfermo. Estea nun cuarto separado das zonas comúns da casa e manteña a porta pechada.
. Poñan a máscara cirúrxica, se precisa ir a zonas comúns da casa, ou se entra no seu cuarto a persoa que o coida.
. A vacinación masiva é unha medida moi importante para o control das epidemias.

6.- Sentes vergoña cando tés que atender a persoas descoñecidas?
Non, para nada, nunca vexo as persoas que veñen a min como descoñecidas, os vexo como pacientes que veñen en busca de axuda aos seus problemas de saúde e eu trato de solucionarllos/llelos e aliviarlles o sufrimento ante problemas que eles creen que non teñen solución.

7.- Como podes aguantar todo o día con persoas enfermas?
Sento pracer en todo momento de atender aos meus pacientes, gústame o que fago como xa dixen, cando me decidín por estudar medicina sabía que a miña porta tería que estar aberta sempre para todos, mesmo non tivese descanso, pero nunca lle demostraría a un enfermo que estou canso ou indisposto a non o atender, a confianza o é todo e os pacientes a necesitan nos seus momentos vitais máis vulnerables. Sempre trato de transmitirlles o mellor de min, que estou aí cando me necesitan.
Iso si, cando estou esgotado como todo ser humano, non hai problemas, acudo ao meu mellor colega de traballo, a máquina de café.

8.- Que se debe facer para ter unha boa alimentación? Que alimentos deberiamos comer menos?
Para ter unha boa alimentación deberiamos manter unha dieta alimenticia rica en froitas e verduras, reducindo a inxesta de proteínas animais e graxas (en especial as graxas de orixe animal e saturadas, como os aceites de palma ou coco). As axudas de custo mediterránea e atlántica tradicionais, que predominan en Galicia, demostraron ser das máis equilibradas.
Entre outros consellos para unha boa alimentación:
.Reducir o consumo de azucre
.Aumentar o consumo de peixe e diminuír o de carnes vermellas.
.Consumir verduras e hortalizas en abundancia.
.Beber abundante auga.
.Repartir a alimentación en 5 comidas ao día: almorzo, media mañá, comida, merenda e cea.
.No alternar períodos de xaxún con comidas abundantes.
.Comer sentado, devagar e mastigar moi ben os alimentos. De bocados pequenos, con pequenas cantidades.
Evitar aquelas axudas de custo baseadas en refrixerios, inxesta de bolos, sándwichs, bocadillos, hamburguesas ou similares, substituíndo a comida tradicional.

9.- Cal é a mellor medicina para a gripe?
Non hai unha medicina específica para a gripe. O tratamento que se recomenda é sintomático; repouso relativo, beber abundantes líquidos, analxésicos e antitérmicos se hai febre ou malestar xeral, lavados nasais con soro fisiolóxico, bafos, etc. Se aparece algún síntoma de complicación da gripe, acudir ao seu médico rapidamente.

10.- É certo que o virus que houbo en Cariño contaxiouse polo aire?
Si, o virus da gripe propágase a través de pequenas gotitas de saliva que se transmiten a través da tose ou do esbirro da persoa enferma á sa. Tamén é posible o contaxio a través de obxectos que poidan estar contaminados, como por exemplo cubertos que fosen utilizados por unha persoa que padeza o virus, panos, bolígrafos, etc.

11.- Como son os nenos de Cariño a respecto de altura e peso?
A maioría dos nenos de Cariño están moi ben con respecto á súa altura e peso, hai algúns casos de nenos obesos, delgados e con baixo talle, pero son poucos e están sendo controlados e seguido en consulta de pediatría e endocrinoloxía pediátrica.

12.- Por que é obeso un neno con alimentación adecuada e facendo algo de deporte?
Algúns nenos con enfermidades xenéticas ou endócrino metabólicas como a diabete mellitus ou o hipotiroidismo poden ser obesos tendo unha alimentación axeitada e practicando algo de deporte. Pero a maioría dos casos de obesidade son de causa exóxenoa ou sexa por comer en exceso ou practicar pouco exercicio físico.

13.- Que se podería facer para aplicar unha medicina preventiva e evitar así enfermidades?
Cumprindo o programa de actividades preventivas e de promoción da saúde da Sociedade Española de Medicina de Familia e Comunitaria lógranse estes obxectivos. O devandito programa inclúe:
. Actividades preventivas e atención integral ao neno e adolescente.
. Intervención sobre os estilos de vida. Abordaxe integral.
. Actividades preventivas e atención integral ao adulto, ancián e ao xubilado.
. Actividades preventivas propias da muller, atención ao embarazo, a lactación e o puerperio.
. Actividades de promoción de saúde e consello xenético, etc.

14.- Que cambiaría do actual sistema sanitario?
Creo que non cambiaría case nada, A sanidade pública española é moi xenerosa, na miña opinión, probablemente das mellores do mundo. Débense poñer en marcha programas especiais para reducir as listas de espera nos hospitais.

15.- Como fas para averiguar que enfermidade ten un paciente?
Comézase facendo o ao paciente un interrogatorio detallado sobre as enfermidades que padeceron e padecen os seus familiares sobre outras enfermidades que teña o propio paciente, operacións anteriores, alerxias a medicamentos, traumatismos, ingresos no hospital, se recibiu transfusións de sangue, se viaxou a outros países, etc. Despois fánselle preguntas detalladas sobre as características dos síntomas que motivan a consulta actual e practícaselle un exame físico completo e detallado.
Por último cunha sospeita diagnóstica, despois dun axeitado interrogatorio e exame físico pídense determinados exames complementarios como; radiografías, exames de sangue, ecografía, etc., para confirmar o diagnóstico e saber a enfermidade que ten o paciente.

16.- Tiveches algunha vez algún caso moi grave na túa consulta?
Si, recordo que nunha ocasión estando na consulta chegou un neno que xogando cunha bolita na boca, se lle impactou na larinxe. Estaba cianótico e respiraba con dificultade, moi grave. Despois de varias manobras conseguimos retirarlle o corpo estraño, o neno recuperouse completamente e sen secuelas, foi moi gratificante.

17.- Cal foi o mellor momento que tiveches sendo pediatra?
Traballei moito e en distintos lugares do mundo, pero creo que en Brasil me sentín moi necesario, onde hai lugares que nin sabían que podían existir e ver tantos nenos con enfermidades que non existen hoxe aquí en España nin en Cuba, ver como axudas a todos eses nenos dentro do que podes, pero sobre todo cando te decatas que uns pais viaxaron durante días para que lle vexas ao seu fillo e confían en que o seu problema lleso vas solucionar, iso me enche dunha satisfacción infinita e son os mellores momentos que vivín como médico.

18.- Tiveches que estar moito tempo cun paciente algunha vez?
Si, en moitas ocasións os médicos e enfermeiros teñen que pasar cun paciente máis dunha hora ou varias horas. Cando nos chega un paciente grave primeiro temos que tratalo e estabilizalo para podelo trasladar despois en ambulancia ao hospital. Durante todo o camiño que é longo continuamos medicándoo e coidando do.

19.- Cal é o nome de enfermidade que che resulta máis difícil pronunciar?
Si, hai moitas enfermidades con nomes difíciles de pronunciar, un exemplo: Epiplosqueocele: Hernia do testículo que contén epiplón.

MOITAS GRAZAS DAS ALUMNAS E ALUMNOS DE 6º DE E. PRIMARIA

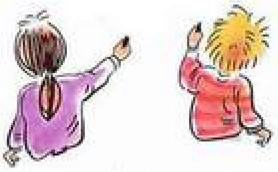

CURIOSIDADES.

COUSAS DOS XORNAIS

Moitas veces lemos os sornais pero non nos fixamos no que lemos ou no que podemos atopar neles de curiosidade. Se ben é certo que moitas veces nos fixamos nos erros gramaticais ou nas faltas ortográficas que aparecen neles, non é menos certo que pasamos por alto "curiosidades" ou "barbaridades" que aparecen no papel escrito. Mesmo poden aparecer nalgúns apartados do xornal que poucas veces, ou nunca, lemos por parecernos de escasa importancia.

Nesta ocasión quero refrexar aquí cousas curiosas que teñen aparecido nalgúns casos en distintos xornais galegos e que gardo con certo cariño por ser precisamente iso que dicía anteriormente: curiosidades ou barbaridades e que comparto convosco para divertírmonos algo léndoas e comentándoas.

Martes
22 de octubre de 1996

Tardó más de una hora en poder ser rescatado

Muere un trabajador al caer dentro de una tolva en Outeiro

LUGO
Redacción

Un hombre de 28 años, Miguel Bodeque Pérez, natural de Madrid, pero con domicilio en Lugo, falleció a media mañana de ayer al caer desde una altura de quince metros en una tolva cargada de arena. El suceso se produjo en la empresa Pacadar Noroeste, ubicada en Matela, en el municipio de Outeiro de Rei. Dicha industria se dedica a elaboración de grandes vigas de hormigón destinadas principalmente a puentes y viaductos.

El rescate del interior de la tolva del empleado no fue fácil. De hecho pasó más de una hora en el interior de la misma, según algunas informaciones. Fue preciso desatornillar la cuba y proceder a vaciar parte del contenido de la misma hasta que fue encontrado el cuerpo sin vida del trabajador, que presentaba una gran herida en la cabeza.

Hasta el lugar del suceso se desplazó un equipo de la Cruz Roja que ya no efectuó ningún traslado. También se desplazó la Guardia Civil, el juez de guardia y el forense. El titular del juzgado número cuatro de la capital decidió trasladar el cadáver al cementerio municipal de San Froilán.

El suceso causó conmoción entre los compañeros de turno de Miguel Bodeque Pérez. Algunos fallecidos del finado se desplazaron al complejo de Matela.

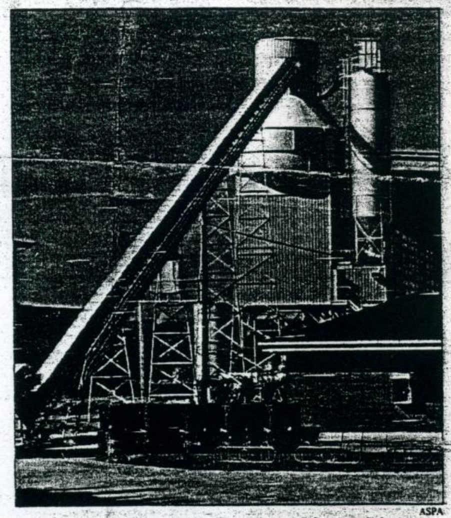

ASPA

La empresa Pacadar elabora vigas de hormigón para viaductos.

Cando lemos unha noticia que pode ser tráxica, parece que temos algo de morbo e lemos todo o que nos din dela. O mesmo me pasou a min cando me atopei con esta. Pero a miña sorpresa foi maiúscula cando ao final de todo me entero que tamén participaban zombis na historia. Como explicariades, se así non fose ,q ue mortos vaian visitar a outro morto?

ROBERTO

54 • EL IDEAL GALLEGO, DOMINGO 1 DICIEMBRE 1996

breves

Una mujer resulta herida grave al chocar dos coches en la autopista A-9

Una mujer resultó herida grave en un accidente ocurrido en la autopista A-9 a la altura del término municipal de Abegondo, según informó ayer el Gobierno Civil de La Coruña. El accidente se produjo anoche al chocar el turismo Volkswagen, conducido por Carmen Pérez Méndez, de 477 años y vecina de Fene, con un vehículo Mercedes que conducía José Alberto Rodríguez, vecino de La Coruña. Carmen Pérez resultó herida de gravedad, mientras que José Alberto Rodríguez salió ileso. Según el Gobierno Civil los daños materiales fueron de consideración. **(Europa Press)**

Penso que agora que están sacando puntos no carné de conducir por infraccións, deberían pensar máis na idade máxima para poder levar o volante. Non é de estranar que con estes anos, algún poida provocar un accidente: os refrexos non son os mesmos.

Los comerciantes porteños quieren consensuar el candelario de ferias

CARBALLO
Redacción

El presidente de la Asociación Porteña de Empresarios e Comerciantes, José Manuel González, propone celebrar una asamblea conjunta con la entidad vecinal Vico da Forca para que los socios de ambos colectivos tomen una decisión sobre la supresión de la feria del último domingo de cada mes y la organización de un mercadillo los martes. González Carril, que quiere aclarar que su agrupación no es únicamente de hosteleros, explicó que la reunión es necesaria para evitar las diferencias existentes en la actualidad.

Canto fai a alteración de letras! Que terá que ver o que pon o titular cun cadro de sucesión de días ao que todos lle chamamos CALENDARIO?

63 VENTAS VARIAS

A CORUÑA

VENDO vino Rioja. Tinto, cosechero, año 2006. Cajas de 12 botellas. También para obsequio Navidades. Telf. 616.494.940

OFERTA especial en columnas de piedra, chapa escuadrada y balaustres. Se hacen trabajos de cantería. 606.385.927.

MAQUINAS expendedoras se venden o alquilan tabaco, botes, snacks, preservativos, café, etc. 902.113.441.

VENDO nicho San Amaro. Nicho bajo. Vistas mar. 35.000. 658.984.654.

Acaso aos difuntos cando xa están soterrados interésalles o que non poden ver ? Ou credes que poden ser veraneantes como se fosen a un lugar de costa?

ROBERTO

ROBERTO LAGE LESTA.

POEMAS.

Alvaro ten un trineo
tirado con un reno.

Carmen coprou un can
que lle papou o mazapan.

Iker comeu turron
pero queria un leon.

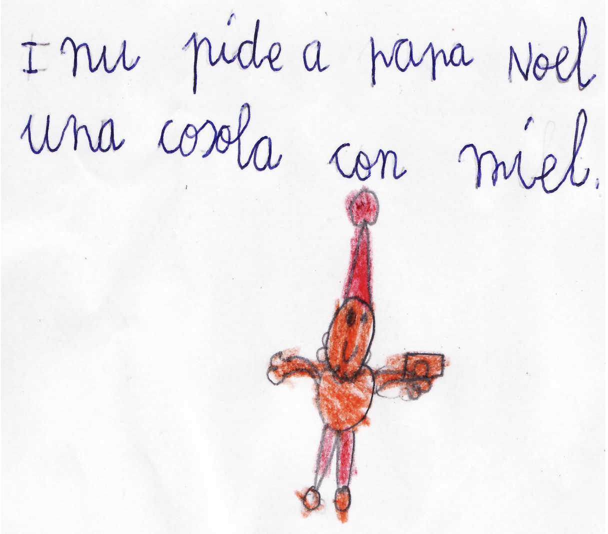
I nu pide a papa Noel
una cosola con miel.

os reis a Lucía
lle traen unha sandia.

Noe puxo a árbore de Nadal
ao lado do tendal.

os reis a Pablo danlle un pavo

Pablo ten un trineo cargado dinero.

Paula escribiu a Santa e trouxo esa manta

Yanire pon bolas que caíron nas botas

Sergio perseguiu a Nadal cando chegou o Nadal.

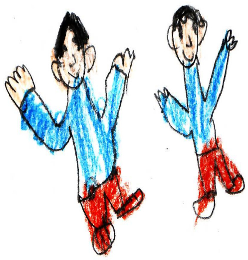

Pon a arbore Javier e lastimouse nun pé.

ALUMNOS E ALUMNAS DE 1ºA.

Magosto en agosto?

É outono
máis parece verán.
Todos levamos
moitos postres na man.

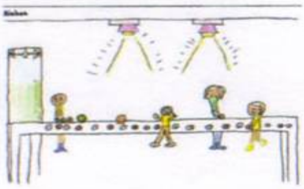

Fai sol
como en agosto,
pero é o magosto.

"Concurso de postres"!
Eu entendín:
"Concurso de posters"!!

Torta de dragón,
pastel de cabaza...
calquer lambón
enche hoxe a panza.

As miñas bolas
arrecenden como papoulas.
Ía coller tarta de mazá,
pero non quedaba xa!

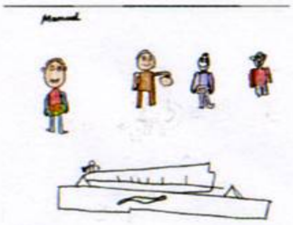

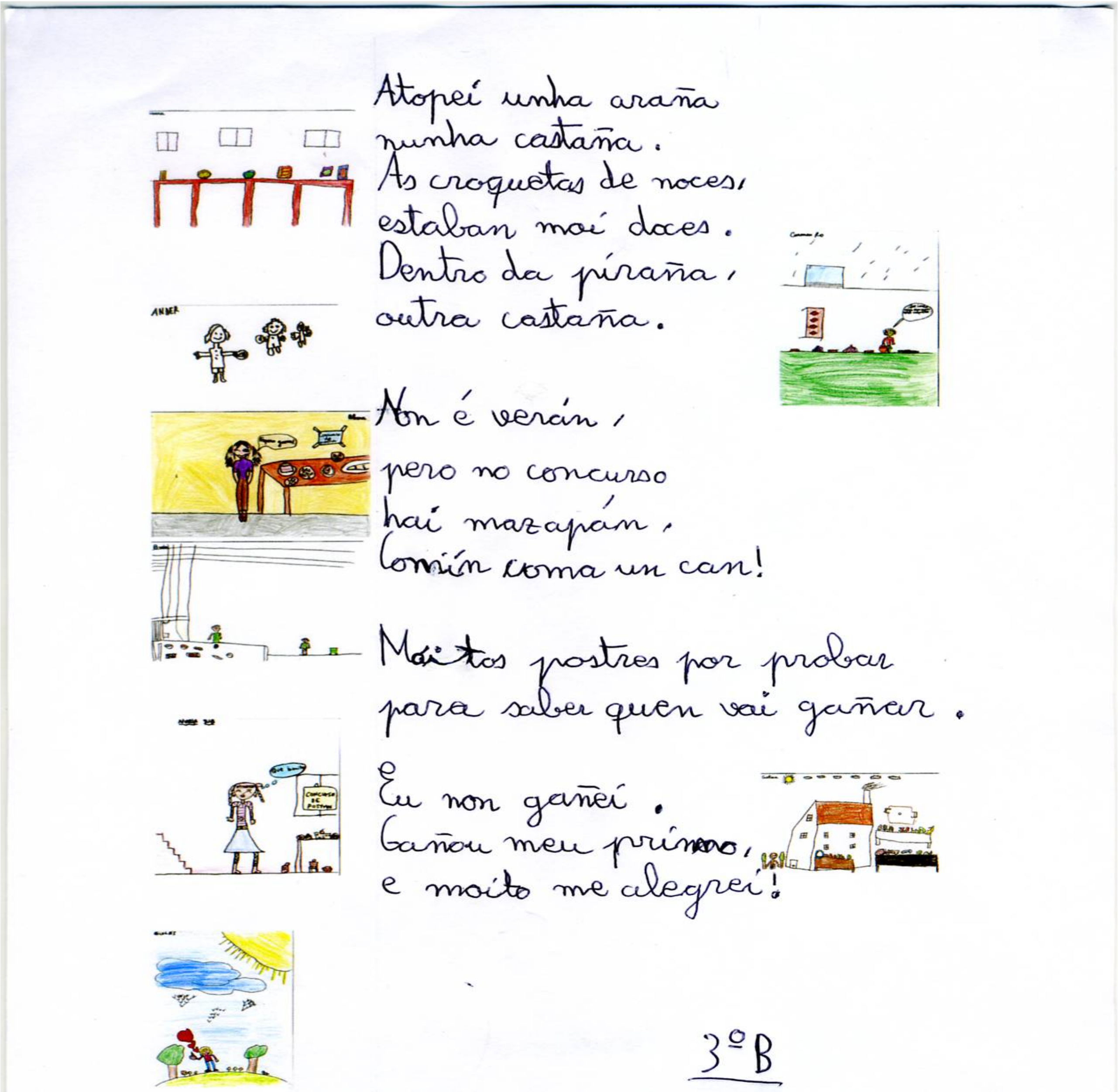

Atopei unha araña
nunha castaña.
As croquetas de noces,
estaban moi doces.
Dentro da piraña,
outra castaña.

Non é verán,
pero no concurso
hai mazapán.
Comín coma un can!

Moitos postres por probar
para saber quen vai gañar.

Eu non gañei.
Gañou meu primo,
e moito me alegrei!

3º B

ALUMNAS E ALUMNOS DE 3º B.

UN DÍA MAXICO DE NADAL

Estamos aquí no Nadal,
con todos os nenos a xogar,
vai empezar nevar
e papa noel pola cheminea baixara.
Se te portaches ben, o carbón esqueceras,
e un regalo recibirás,
pero tranquilo tranquilo
ata o 25 de novembro ,tes que esperar,
entón ese dia,a maxia percibiras.

Eki Irusta Araujo 6 B

PAREADOS DO NADAL

O Nadal é precioso
porque nos xuntamos todos

E a miña familia
fai unha rica comida

Este ano é interesante
polos agasallos que temos
diante.

Julián 5º A

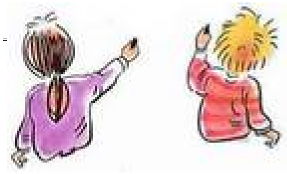

CONTOS.

Preparando o Festival de Talentos

Para preparar o Festival de talentos, toda a clase de 4ºB, estamos preparando a obra de (ROSALINDA) . Tratase dun cabaleiro que pasa pola porta dun palacio e encontrase cunha raíña , coñece as súas fillas... Sete semanas despois , chegan sete cabaleiros e levan à filla pequena ao palacio do rei, para que se case, con el. Tamén estamos con, bailes e cancións das (DIVINAS) , das (POPULARES) e Carmen W con (Un dia sen tí) . Imos a cantar unha canción de (La vida es bella) pero non poden saír as actuacións no Festival de Talentos, porque teñen que facer unha selección dos mellores...SABELA 4ºB

Ola! Son Claudia e vouvos contar unha historia.
Está resultando moi divertido preparar o festival:conseguir os vestidos,facer os números musicais,etc...É moi esgotador,pero mola...Os meus compañeiros,tamén traballan,somos toda unha empresa. Incrible! Os castings son dificultosos,e os ensaios son intensamente intensos,e divertidos,cando o vexades vos encantará!!

Redactora:CLAUDIA Copiadora:ANDREA 4ºB

A SANTA COMPAÑA

A Santa Compaña e unha banda de mortos con candeas acesas que vagan pola rúa de noite. Alguns son almas e outros cadáveres... Teñen que levar unha persoa viva diante cunha cruz e un caldeiro de auga vendita. Ese humán non debe de parar de conducir aos mortos nin escaparse porque se o fai vai quedando paralítico e facendo cousas malas para o corpo ata morrer , pero se encontra a outra persoa que sexa cristiá collea. Se a persoa non quere ir debe trazar un circulo no chan e meterse dentro ou ben acostarse no chan boca abaixo para non pasar á outra vida .Como moitas persoas anciás din que viron A Santa Compaña algúns xoves cren que existe eheheh! Pero por que non había de existir?

ADRIAN.P.4ºB

AS ORIXES DO SAMAIN

Para os pobos celtas, a noite do 31 de outubro, era a última do ano. Era a noite do Samín e, durante unhas horas, as portas do noso mundo abríanse para que os defuntos visitaran às sùas familias na Terra. A xente pedía comida polas casas para prepararlles un banquete. Tamen acendían fogueiras para guialos e que puidesen quentarse. Os islandeses levaron esta tradición cando emigraron às Américas e alí cambiaron a decoración dos nabos coa candea acesa polas cabezas, que eran máis vistosas. Alí chamábase HALOWEN pero nos pobos celtas como os galegos chamámoslle Samain. Confecciónanse cabazas e lévanse en procesión a escuras polas rúas... Vaise disfrazando de vampiros, bruxas, pantasmas... Fuches algunha vez?

NEREA 4ºB.

O gato Antón

Erase dunha vez un gato chamado Antón. Vivía nun tellado dunha casa na montaña. A vila onde vivía chamábase Roseira . O gato Antón tiña moitos amigos, chamábanse: Xosé, Xoán, Ana, Luis e Anxo. Os donos da casa onde vivía Antón chamábanse : Carlos e Ana. Ana quería que Antón durmira na casa pero sempre se iba ao seu tellado.

LUNS 24 DE DECEMBRO:

Era noiteboa e Papa Noel estaba por chegar cos regalos. Ana e Carlos tiñan tres fillos moi bos que xunto con Antón tamén recibirían algún regalo.
Antón pedíralle una cama porque Ana non lle deixaba dormir e decialle: " Antón baixa de ahí, ven". Pero a Antón gustáballe o tellado, era o seu lugar favorito. Poría a cama ao lado da cheminea, no tellado.

MARTES 25 DE DECEMBRO

Antón xa tiña o seu regalo, a cama que pedira. O gato estaba moi contento. Invitou aos seus amigos a vela e a eles gustoulles moito. Todos sairon a xogar coa pelota. A Antón o que menos lle gustaba era a auga. Estiveron todo o día xogando ata que se fixo de noite. Cada un foise para a súa casa. Cando quedou só subiu ao tellado e quedouse durmido na súa cama nova.

MÉRCORES 26 DE DECEMBRO

Ana despertouse moi cedo , almorzou e saíu e víu que nevara pola noite. Asustouse por Antón pero el seguía durmindo pracidamente ao lado da cheminea. Ana deuse conta de que a el o frio non lle importaba. Ana decidíu non volveu a moléstalo nunca máis e Antón foi moi feliz.

fin

Fran Ramil Lorenzo, 5ºB

A CASA DAS PORTAS NEGRAS

Nunha cidade remota, que moi pouca xente conoce se non que algún amigo lle falara dela, chegara unha familia unha mañá cunha nena, unha nena triste. Baixaron do coche e entraron na casa iba ao colexio e esperábame que nos vesemos, tarde ou temperá. Esperei e esperei, pero nada. Non fora ao colexio en 2 semanas. Case olvídome,chámome Alicia, e vivo nesta cidade aburrida de sempre. Moitas veces miro a casa de enfronte, onde vive esa nena tan misteriosa , que non foi ao colexio. Estaba preguntándome se podería ir a vela, para coñecela mellor, o algo polo estilo, parecíame moi raro porque neste pobo non hai máis colexios, tampouco profesores particulares que foran as casas dos nenos a enseñales cousas. Eu estaba segura de que algo lle pasara, seguramente sentíase triste por mudarse a outra cidade, mais ben a un pobo aburrido e soso non que non pasa nada nunca. Esa mesma mañá tiven unha fantástica idea. Baixei correndo as escaleiras e saltei ao redor da miña nai durante un bo rato, ata que ao fin

preguntoume que me pasaba.
-A ver, que che pasa.
-O que pasa e que teño unha idea para axudar a nena de enfronte, podemos levarlle unhas galletas para que se anime e quizás sexa a miña amiga.
-Paréceme unha moi boa idea. Por certo, chámase Bela.
O día que lle levei as galletas era Martes, xa estaban feitas o Domingo, pero o meu día da sorte é o Martes, asi que o Martes llas levei. Miña nai estaba super tranquila, eu estaba moi nerviosa, porque ao mellor convertíase na miña mellor amiga. Tocamos a porta, esperamos e non contestaban. Miña nai chamou a porta unha segunda vez, pero nada, naide contestaba. O coche estaba, o sea que non se foron en coche. Entón miña madre díxome...
-Bueno tendremos que comernos nós as galletas. Vamos a casa.
O que miña nai lle parecía o máis normal do mundo, a min me parecíame un estraño suceso. Na casa, mentres comía as galletas cun vaso de leite, víñome a cabeza cantos años tendría, porque era moi alta, se eu teño 13 anos,supongo que ela tendría supuestamente uns 16 o 17, máis ou menos. Cando quíseme dar conta xa tiña acabada a leite. Unha pena,pois as galletas estaban riquísimas. Despois daquela merenda,funme dar unha volta. Xa estaba case na praza central cando, alí estaba, a nena, mirándome cos seus ollos de cor, como dicilo, eran de cor violeta,un rosa pálido. Fun con ela e díxenlle que lle fixera unhas galletas, que estaba moi estrañada,etc. Fixémonos moi amigas. Quedamos para saír mañá. Ao día seguinte,quixo levarme a súa casa, eu imitaba estar contenta, pero en realidade, non quería ir pois era escura e parecía abandonada. Cando chegamos eu tiña o corazón na garganta,pois ante nós só vin 4 portas negras. Estaba pensando unha escusa para irme cando ela dixo...
-Parecerache unha loucura , pero veño do pasado. E teño máis de100 anos.
Eu quedeime asombrada, aínda que isa respondía a moitas preguntas, como por exemplo que falaba coma se estivese no ano 1918, e vestía con tonos oscuros e era moi educada,e o primeiro que ocorreuseme preguntar foi...
-Eu pregúntome, se...Tes noivo.
Ela púxose colorada, pero rapidamente recuperou a compostura.
-Si, o teño, por iso sigo tendo 17 anos , el mordeume e quedareime con 17 anos para sempre,pero ...
-Paaaaaaara o carro, pareceume oírte que che mordeu.
-E así é, el é un vampiro,pero sigo co que che estaba dicindo,quedareime con 17 anos para sempre, pero gústame, pois así quedareime sempre con el.
-Vale, pero se o queres tanto, por que viñeches ao futuro,se podes contestar.
-Non quixen vir aquí, pero caínme nun portal ao futuro é aquí estou. Só podo volver se abro a porta correcta Boto moito de menos aos meus amigos, a todos.Aínda que eres moi boa amiga mía,quixera volver.
Tiña que volver dun modo ou de outro.Pensei e pensei ata que...
-Xa o teñooooooo, co portal, traemos ao teu noivo, a túa familia e todos felices.
Lle pareceu tan ben que ata chorou.E asì fixeron.Ao día seguinte, foron todos ao colexio.Ela e él coñeceron moitos amigos, cando de repente, oín un despetador e... PUMMM ,esperteime.Todo fora un sono.Non mo podía creer,era só un sono, o máis bonito da miña vida.De súpeto, oín o ruído dun coche,cunha nena, unha nena idéntica a do meu sono, baixei e fíxenlle unhas galletas.

FIN THE END

VOUCHE CONTAR UN SEGREDO

Esta é a historia de por qué os peixes son de varias cores e formas.

Preto da casa da miña avoa hai unha ribeira cunha pequena cova. Eu como son pequeño podo camiñar por dentro dela cando a marea está baixa pero ten uns pasadizos moi pequenos e por eles so poden pasar os peixes cando sobe a marea. Ao final deses pasadizos, xusto no fondo do mar, existe outra cova que so se abre unha vez ao ano e ese día é o día de Nadal.

Conta a lenda que cada vez que un peixe salva a un mariñeiro dun naufraxio perde un trozo dunha aleta,escamas e incluso a sua cola e non pode recuperalo ata que se abre a cova o día de Nadal.

Todos os peixes esperan impacientes ese día pero o malo é que as veces non atopan as aletas,nin as escamas, nin as colas que lles faltan da mesma cor. Iso é o que lle pasa ao gardián da cova que ten tódalas aletas de distintas cores,unhas escamas grandes e outras pequenas e un lado da cola vermello e o outro azul xa que na sua longa vida salvou a moitos mariñeiros e mariñeiras.

O día de Nadal os peixes madrugan moito para poder ir a esta cova que é coma un hospital pero de peixes e alí cada un atopa a parte do corpo que lle falta.

Ao caer a noite fan unha gran festa para celebrar o Nadal.Isto é un segredo que so sabemos ti e máis eu.

Xián Martínez colorado

NAVIDADES EN PEDRAFITA

Estas navidades para Lois ían ser diferentes.Sempre pasa as navidades na casa dos seus avós en Pedrafita coa sua familia.A Lois gustáballe moito facer bonecos de neve,tirar bólas,facer esquí…pero este ano iso non se podia facer por culpa da cantidade de neve que non deixaba saír xente das casas para rúa. Para Lois non xogar na neve era como non pasar unhas Navidades.O seu pai intentou animalo dicíndolle que habia moitas cousas que facer aparte de xogar coa neve coma poñer as luces no árbol,mandar postais,estar a carón da cheminea contando vellas historia.Pero Lois non se esperaba unha sorpresa coma a que lle ían dar.Viña o seu curmán Xavier pasar as navidades con eles. Lois non sabía nada. Pero aínda o mellor era que o pai de Xavier traballa nun quita-neves.Entón o pai de Xavier deixoulles montar para quitar a neve da rúa para poder xogar. Por iso estas navidades foron as mellares.

Abel Ramos Yañez 6ºB

EXCURSIÓN A VENTA

Chegaron as vacacións de Nadal e coma tódolos anos Roque ía pasar as festas en Venta, o pobo do seu querido avó. O pobo estaba nunha pequena montaña donde sempre pasaban unhas navidades brancas. Roque estaba entusiasmado porque os seus pais deixáranlle adiantarse en compañía do seu primo Henry que viña de vacacións dende Francia facendo o Camiño de Santiago e dous anos antes prometeralle que o ía facer do revés con el dende Santiago que era onde vivía Roque ata Venta. Primeiro collerían o tren e logo camiñaarían ata a casa dos seus avós. Sería unha aventura de peregrinos de verdade.

Saíron en canto Henry o foi buscar e comenzaron o traxecto dende a estación. O tren era moi rápido polo que chegaron ao seu destino en moi pouco tempo. Xusto cando saíron do tren comezou a caer unha forte nevada. Eles seguiron sen acovardarse ata que non houbo mais remedio que parar. A neve era tan forte que cubrira os sinais que os levaban ao seu destino, desorientáronse e seguiron recto cando tiñan que xirar á esquerda. Asi que cando viron que a tarde estaba a rematar tiveron que sacar o mapa que levaba Henry, nel aparecía sinalada unha pousada nomeada a "Pousada dos lobos". A Roque non lle gustou nada o nome da pousada pero como a noite se lles botaba encima e ademais estaba demasiado famento e cansado para discutir co seu primo. Cando chegaron ninguén saiu recibilos o que era moi extraño porque a cheminea estaba acendida e unha gran mesa de Nadal estaba posta no medio do salón. Houbo uns segundos de silencio, os dous curmáns miráronse confusos e por moito que chamaron ao timbre ninguén saía atendelos e decidiron entrar na habitación da mesa de Nadal e sentarse un pouco a esperar cando, de súpeto oiuse un trono e apagáronse as luces, so quedaron á luz da cheminea e viron unha sombra achegarse, Roque botou un berro e xusto despois volveu a luz e oírinse unhas voces decir ¡FELIZ NADAL ROQUE!

Era toda a familia reunida na posada

MANUEL 6ºB

NYALGONDHO E A PRINCESA
PERDIDA DO LAGO VICTORIA

Ao amencer de cada novo día de todolos días do ano, os homes e as mulleres da tribu dos lúo agardaban pacentemente a que saría o sol. Cando o sol empezou a brillar e anunciaba o novo día, enviábanlle as oraciones. Asì o fixo Nyalgondho a mañana na que empezaba este conto,vendo a saída do sol apoiado na súa cabana do poblado da orilla do lago Victoria. Nyalgondho era un humilde pescador,fillo dun home moi pobre. Ningunha muller quería casar con el e imaxinaba o resto da súa vida andando so pola beira do lago. Pero un día os deuses enviáronlle unha sorpresa.

Un illote flotante do lago chegou a terra cunha muller perdida e unha cabra a bordo. Viñan dun país descoñecido. Mentres os paxaros cantaban sen parar, a muller perdida e a súa cabra non sabían que futuro lles agardaba naquela terra estraña.

Nyaldongo atopou á muller perdida e á súa cabra sentadas e arrepiadas no illote que fora parar á beira do lago Victoria. Acercouse para falar coa muller perdida. Estivera flotando polas augas durante moito tempo coa súa cabra. Nyalgondho propúxolle ir á súa cabana e alí, moi cerca do lago Victoria, poucos días despois, casaron.

Nyalgondho,o pescador pobre que non perdera a esperanza de atopar esposa, converteuse no home máis afortunado do pobo ao casar coa muller perdida. Os dous puxéronse a traballar ombreiro con ombreiro: el pescaba e ela secaba o peixe para vendelo aos mercados. Nyalgondho deixou de ser pobre. E casou con tres mulleres máis.

Pero tanto as outras esposas como toda a xente do pobo, pensaban que a muller perdida do lago era distinta.Era silenciosa e elegante, as súas mans eran finas e non

parecían ter traballado a terra, a diferenza das demais mulleres. Todos a respectaban sen saberen moi ben por que. Nyalgondho tamén a respectaba e case non falaba con ela. Pero traballaba moito e procuraba que á súa gran familia non lle faltase de nada. Sen embargo era difícil. A pesca non sempre era boa e a terra non daba tódolos froitos que desexaba, aínda que se esforzaba moito. Unha tarde Nyalgondho atreveuse a preguntarlle á muller que chegara do lago se era feliz. Ela non respostou.

A mañá seguinte,a muller perdida do lago foise do pobo de Nyalgondho sen dar ningunha explicación. Os paxaros que vixiaban o poboado viron como se alonxaba das cabanas cara a beira orilla do lago Victoria.

Pasaron dous, tres catro días. É incluso cinco e seis… E entón os paxaros viron como se acercaba un illote flotante coa muller de Nyalgondho e, con ela, un grande rabaño de búfalos, vacas e cabras.

Cando a muller perdida puxo os pés en terra firme e no lugar onde coñecera a Nyalgondho, enviou unha plegaria aos seus deuses: "Estas son as terras ás que pertenzo agora. Volvín convosco. Acompañádeme a min e a todos os animais que me sigan.

E así foi como todas as cabras, búfalos, vacas e paxaros seguiron á muller misteriosa polos camiños, cara a arriba. Nyalgondho,avisado pola xente Nyalgondho foi correndo cara ao lago e non podía crer o que vían os seus ollos .

Cando tivo diante á muller que voltara, viu que estaba ante alguén importante. Levaba xoias e un vestido de princesa.

Vin para quedarme. E trouxen as miñas riquezas para compartilas cun home bo coma ti e coa túa familia.

Nyalgondho segiu erguéndose cada día ao mencer para darlle a benvida ao sol cando comezaba unha nova xornada. E á súa familia nunca volveu faltarlle de nada.

DIEGO 6º B

A PRINCESA,O LUME E A CHUVIA

Cóntase que había un rei que tiña unha filla moi fermosa. Ían pasando os anos e cada vez era máis e máis fermosa.Os habitantes dos pobos do reino estaban convencidos de que era a xoven máis fermosa do mundo. Había moitos homes que querian casar con aquela princesa,pero os primeiros que pediran a súa man eran o lume e a chuvia.

Un día a chuvia foi ver á princesa ás agachadas e preguntoulle se quería casar con ela. Á princesa pareceulle boa idea. A chuvia era poderosa. Gracias á auga que faría medrar as colleitas dos campos e a herba para os rabaños. Gracias á chuvia tiñan auga para beber e para se lavar e os lagos e ríos estaban cheos de peixes. Así que aceptou a proposta.

Ese mesmo dia ,o lume foi visitar ao rei e pediulle o seu consentimento para casar coa sua filla.Ao rei pareceulle unha boa idea.O lume era poderoso.Grazas as súas chamas poderiamos asustar aos animais mais poderosos, quentarse cando fixera frio,cociñar e iluminar as noites escuras.Asi que aceptou a proposta.

O rei fixo chamar á súa filla e anunciou a decision que tomou:

-Prometinlle ao lume que casarías con el.

-Co lume? Pero ¡se eu prometinlle á chuvia que casaria con ela!

-E agora, qué faremos?- exclamou o rei, preocupado.

-Estamos atrapados entre dúas promesas!

O lume e a chuvia foron visitar á princesa á vez,e o rei,que saiu recibilos, aproveitou para dicirlles que xa decidira a data da voda para a saúa filla.

-A súa voda conmigo? -preguntou o lume.

-A súa voda conmigo? -preguntou a chuvia.

-A princesa casarase con quen gañe a carreira que organizará a voda.

A medida que achegaba a data do enlace, no pobo medraba a expectación . Algúns estaban convencidos de que gañaaria o lume. Outros pensaban que gañaría a chuvia.A princesa non llo dixo a ninguén, pero tiña moi claro que, gañase quen gañase a carreira que organizou o seu pai, ela mantería a súa promesa e casaria coa chuvia.

Chegou o dia da voda e da carreira. Sopraba un forte vento.O rei fixo un sinal coa man en redoble de tam-tam. Iniciouse a carreira. Ao principio o lume ía gañando porque o aire axudáballe a manter as lapas e a avanzar rapidamente.E a chuvia non facia prácticamente ningún esforzo, so caian catro pingas do ceo. O lume seguia avanzando con rapidez e todos crían que gañaría fácilmente.Cando o lume estaba a punto de chegar ao lugar onde se atopaban o rei e a princesa, oiuse un trono e todo o mundo viu como a chuvia se preparaba para caer.Pero…xa parecia demasiado tarde! O lume avanzaba e, cando lle quedaban poucos metros,a chuvia soltou una cortina de auga con todas as súas forzas.O lume apagouse de supeto antes de chegar ao final e a chuvia foi declarada vencedora.

A princesa bailou feliz baixo a chuvia que caía ao ritmo do tam-tam,que aínda sonaba.

Desde aquel dia, sempre existiu una enemizade entre o lume e a chuvia. E cando chove con forza, aínda hai moitas persoas que se poñen a bailar baixo a auga que cae do ceo recordando a voda da princesa.

O ESCRAVO E O LUME DA AMIZADE QUE O LIBEROU

Din que nas terras do norte de Etiopía,cheas de montañas altas,habia un home escravo que traballaba nos campos de algodón.cada día erguíase cando saia o sol e non paraba de recoller algodón ata o atardecer. Despois limpaba a casa do seu amo, daba de comer aos animais,cortaba madeira…O tempo pasaba e aquel home estaba cada vez máis cansado.Un día, cando xa non podía máis,foi ver ao seu amo e díxolle:

-Fun o teu escravo durante moito tempo. Prometéchesme a liberdade.cando ma darás?

O seu amo botou a rir.

-Ou sexa, que queres ser libre? Pois agora direiche o que tés que facer! Ves a montaña chea de neve e de xeo que empeza onde acaba noso pobo? Esta noite tés que subir ata arriba ata o cumio. O aire é moi frío, pero debes quedarte alí ata que se faga día. Se podes sobrevivir sen roupa nen ningún tipo de refuxio, tan desprotexido coma as rochas que hai alí, serás libre.Estarás nu e so.

O escravo foi ver ao seu mellor amigo,que era un home vello e moi sabio.

-Que fago?- preguntoulle-.Como sobrevivirei a esta noite? Se fago o que me dixo o meu amo, morrerei conxelado!

O seu amigo pensou en silencio ata que lle dixo:

-Eu axudareiche.

Cando se fixo de noite, o home que era escravo empezou a subir a montaña e o amigo,moi cargado de leña,empezou a subir outra montaña que que habia un pouco máis alá. O home que era escravo chegou ata a cima da montaña e alí se quedou,descalzo,sen roupa e tremendo de frío. Todo estaba nevado e o aire era o mais frío que sentira xamais.

As rochas estaban cubertas de xeo e custáballe respirar. De súpeto, na montaña de enfrente acendeuse un gran lume de chamas xigantes que iluminaban a escuridade da noite. Detrás do lume viu ao seu amigo esforzándose por manter as chamas ben acesas, botando máis e máis leña para asegurarse de que non se apagase.

O home, que era escravo, descubriu que as chamas do lume do seu amigo conseguiran quentar o aire e xa non tiña tanto frío. Xa non tremía. Estaba alí arriba, nu e desprotexido, contemplando o lume da montaña do lado sen ter frío. Pasou toda a noite mirando o lume que o seu amigo acendera para el, e o frío non o venceu.

Ao día seguinte, caido saiu o sol, baixou da montaña e foi ver ao seu amo. Atopouno moi enfadado. Non quería liberar ao seu escravo pero non lle quedaba outra opción:

-Podes marchar- díxolle.

O escravo que sobrevivira ao frío grazas á amizade xa era un home libre. E libre viviu o resto da súa vida. Desde entón, nos pobos das montañas din que a amizade axuda ás persoas a ser máis libres.

SARA 6ºB

OS NENOS XIGANTES

Había unha vez nun pobo moi lexano uns xigantes apareceron.O primeiro día de escola naide soupo que eran xigantes.(Tomaban unha pócima máxica),moitos días pasou eso.Un día con moita présa olvidáronse de tomar a pócima.Todos os nenos quedaron alucinados ata os seus amigos que aínda non sabían que eran xigantes.Estiveron dous ou tres meses sen ir ao colexio pero ninguén esquecera que eran xigantes.Cando volveron todos lles falaban coma se non pasara nada porque todos eran amigos deles.Sabían que pasaba algo malo pero non querían contalo.Pasara que non estaban no seu mundo,que os levaran a outro mundo mentres estaban durmindo.Pasou moito tempo ata que o descubriron.En canto o souperon regresaron ao seu mundo.Todos acordábanse de que eran xigantes pero non lle deron importancia.

Carlos Pernas Fraguela 5B

O PARQUE DAS MARABILLAS

Erase unha vez un castelo chamado “Torres Prateadas”, onde vivían unhas aporendices de princesas. Era inverno, o día estaba frío, pero o ceo estaba azul e as montañas permanecían cubertas de neve. Diante do castelo había un lago xeado, onde practricaban as princesas a patinaxe sobre xeo para participar nunha competición.

Chegou o día da celebración e non se puido facer porque chovía. Entón a directora e a fada Madriña decidiron manter unha reunión coas princesas e dixéronlles:

- *Queridas princesas, como non se pode celebrar o concurso de patinaxe, imos facer un festival de Nadal, pero iso tédelo que organizar vosoutras soas* – dixo a directora.

- *Nós non podemos axudarvos. Podedes facelo por parellas ou por grupos. Permitirase bailar, cantar, facer obras de teatro, e o gañador recibirá un premio, que consistirá nunha viaxe ao Parque das Marabillas, que este ano está dedicado ao Nadal (ten unha pista de xeo, un posto de madeira onde venden chocolate quente, xoguetes ...*) – dixo a Fada Madriña

As princesiñas estaban cheas de ledicia, De seguida se xuntaron para formar grupos. Alicia, Patri, Ana, Laura, Lucía e Carme forman o grupo chamado “Prata e Rosa” co que queren participar.

Alicia encargarase de recitar un poema; Patri de darlle ritmo; Ana deseñaría os vestidos, Laura de ensiñarlles a bailar; e Lucía e Carme decorarían o escenario.

Xa tiñan todo listo: as princesas Lucía, Ana e Alicia levarían traxes de cor branca, con folerpas de neve caendo pola falda. Patri, Laura e Carme levarían traxes verdes de terciopelo e unha cinta de cor vermella.

De súpeto, apareceron as dúas irmáns xemelgas: Samanta e Susi, que estaban mirando o que facían as demais princesas porque elas non iñan nada preparado e querían copiar. Pero as amigas, como é natural, non lles deixaron espiar. Chegou o día do festival e todas as princesas estaban ledas e nerviosas. A fada Madriña estaba pasando lista. Comezou o festival e todas as princesas actuarban unhas facendo obras de teatro, outras cantando, tamén bailaban ou recitaban poemas. Chegou o turno de Samanta e Susi que, non o podedes crer, ¡Ían vestidas igualiñas a elas e, incluso Susi recitaba o poema de Alicia!

As integrantes do club non se atrevían a saír ao escenario pero Ana dixo:

-Non imos consentir que gañen, Farémolo mellor. Imos alá.

Entón, as seis princesas entraron no escenario e fixeron a súa actuación. Cando remataron todos aplaudiron a rabiar.

Pouco despois a fada Madriña dixo:

-As gañadoras deste festival son “o club “Prateado e Rosa”, que gañaron a viaxe prometida.

As compañeiras do club puxéronse moi ledas porque lles facía moita ilusión ir ao Parque das Marrabillas. Alegráronse tamén de que as impostoras quedaran en evidencia por copiar a súa actuación.

FIN

NO ATASCO

Rocío 5ºA

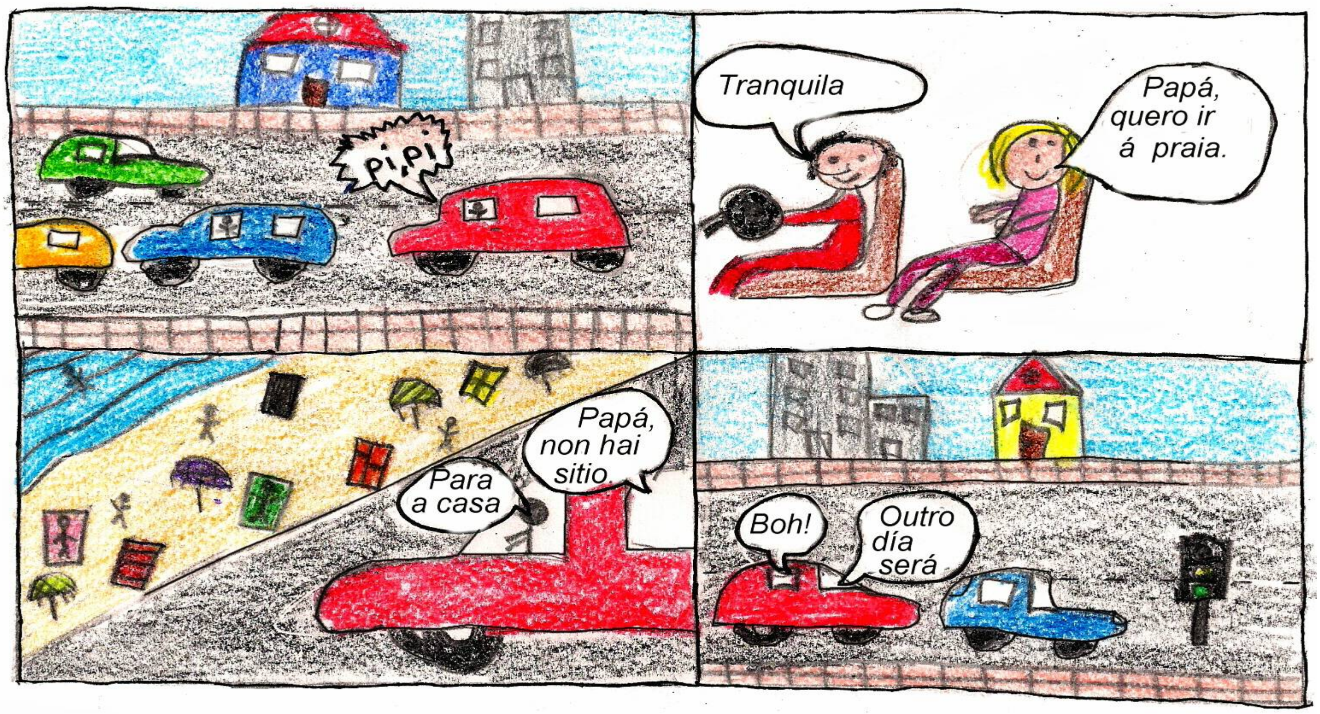

MARILA NA ZAPATERÍA

Un día, Marila foi á zapatería mercar uns zapatos ...

Uxía 5º A

FÍN

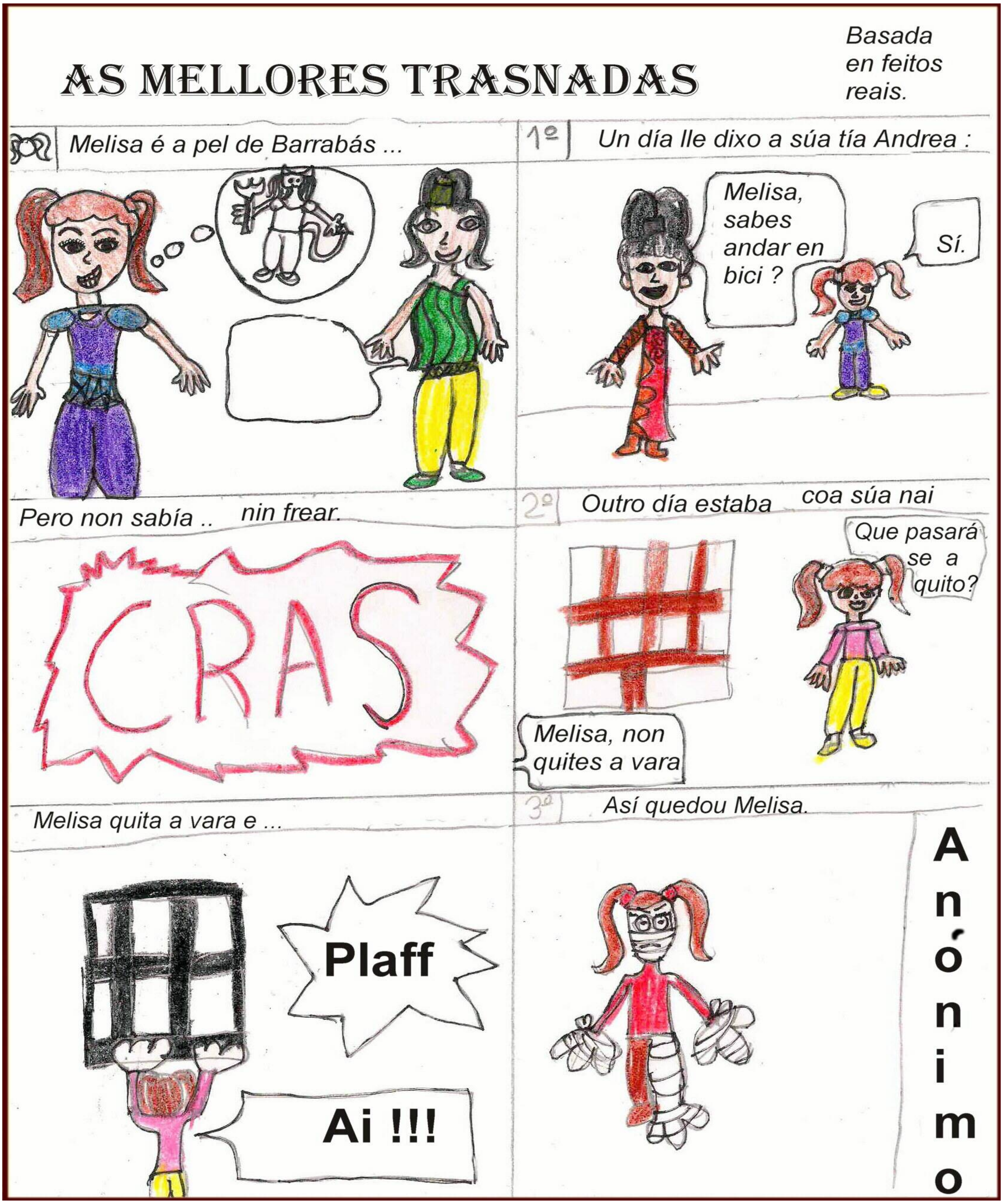
AS MELLORES TRASNADAS
Basada en feitos reais.
Melisa é a pel de Barrabás ...
1º Un día lle dixo a súa tía Andrea :
Melisa, sabes andar en bici ?
Sí.
Pero non sabía .. nin frear.
CRAS
2º Outro día estaba coa súa nai
Que pasará se a quito?
Melisa, non quites a vara
Melisa quita a vara e ...
Plaff
Ai !!!
3º Así quedou Melisa.
Anónimo

HISTORIAS DE CARIÑO.

Nadal 1941
Marea negra en Cariño

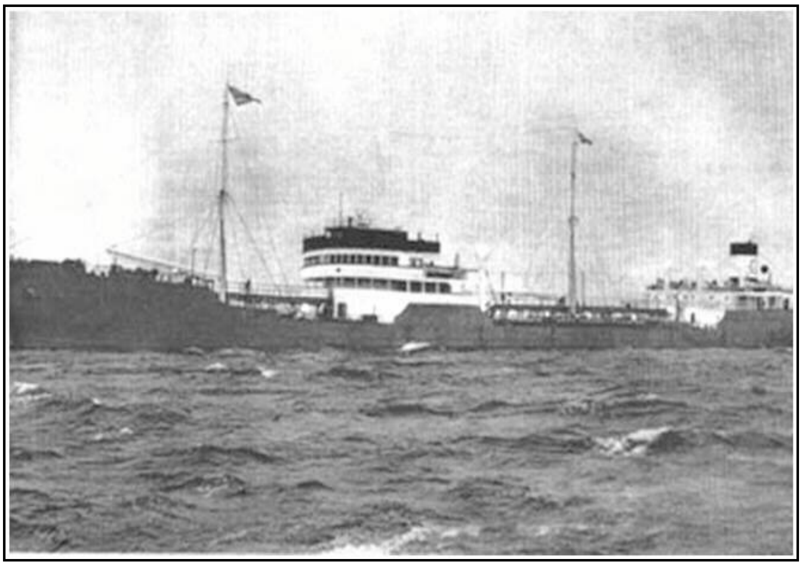

Transcorría o día de Noiteboa do ano 1941 no noso pobo, en plena guerra mundial, cando a primeiras horas da tarde, aparece no horizonte da ría un barco estranxeiro preto da Estaca de Bares. Como é natural esta presenza esperta a natural curiosidade dos nosos paisanos, nenos e mariñeiros que, deixando as súas habituais tarefas se achegan ao porto e ao Castro de Cariño para poder observar mellor a entrada do buque.

Esta aparente tranquilidade queda perturbada ao pouco tempo pola aparición no ceo dun avión persecutorio, que sobrevoa a zona seguindo o regueiro de combustible deixado polo devandito barco na súa derrota.

Trátase dun buque alemán que, na súa travesía polo mar Cantábrico é sorprendido pola aviación aliada e perseguido para tratar de afundilo. Busca refuxio na costa galega achegándose á nosa ría e, cando entra nas augas de Cariño, xa vén derramando fuel, deixando un longo rastro tras de si.

En realidade, noutros tempos , este navío fora un mercante noruegués que, unha vez capturado polos alemáns foi transformado en barco nodriza para dar servizo de mantemento á flota alemana. Convértese nun petroleiro dunhas 12.000 toneladas que subministra combustible e alimentos a outros barcos e submarinos alemáns.

A tripulación estaba formada por uns vinte homes e a única defensa coa que contaba era un canón e dúas ametralladoras na cuberta do buque.

O avión diríxese ao fondo da ría sobrevoando Figueiroa e a Illa de san Vicente enfilando a continuación cara ao barco, colocándose estratexicamente para soltarlle un torpedo que impacta na popa. Algúns dos presentes manifestan que é unha bomba que entra directamente pola chimea do buque e fai que explote a caldeira. Parece ser que outro avión axuda nas manobras de ataque. O barco queda escorado e coa máquina danada. A continuación, os avións dan dúas ou tres pasadas máis bombardeando tanto o barco coma a zona limítrofe, avisando do perigo de prestarlle axuda por parte dos nosos valentes mariñeiros, que xa se dirixían á zona para tentar socorrer aos posibles náufragos.

O fuel segue verténdose na ría e incluso supón perigo de incendio. Algúns mariños alemáns tíranse ao mar para salvarse. Outro permanece no barco disparando coas escasas armas que posúen e dous homes morren como consecuencia do ataque. Os tanques do barco seguen a derramar o combustible que transporta producíndose una auténtica marea negra que inunda a zona e trata de estenderse pola costa circundante, contaminado todo o que atopa ao seu paso, sendo unha das primeiras mareas negras producidas en Galicia.

Os nosos maiores lembran o acontecemento. Eles eran nenos ou mozos por aquelas datas, pero teñen frescas na retina as imaxes dos avións raseando sobre o monte Mazanteu e incluso sobre os tellados e chemineas das casas de Figueiroa que parecía que os ían tirar. Tamén viron como algunhas bombas impactaban no mar preto dalgúns barcos de pesca que case os afunden.

Daquel suceso lles chamou despois a atención os porcos que apareceron na praia, madeiras nobres que viñan no barco e as pastillas de chocolate que traían os mariñeiros alemáns e que compartían con eles. Nalgúns casos incluso quedaron obxectos procedentes do barco nas casas dalgunhas familias cariñesas, que testificaban a evidencia da catástrofe.

O buque quedou apoiado no fondo sen acabar de afundir. Ao día seguinte trataron de reflótalo e recuperar o cargamento pero o mal tempo impediu a acción e o que non puideron facer os avións ingleses ou norteamericanos foi rematado polo forza brava do mar afundindo definitivamente o barco durante a noite do 5 ao 6 de xaneiro do ano seguinte, inundando a zona doutra terrible mancha de combustible que permanecerá durante moitos meses afectando ao peixe e marisco da ría.

O pecio permanecería no fondo mariño ata que no ano 1958, una compañía especializada recupera os restos, que colocará en forma de pranchas no peirao de Cariño. Parte dos restos quedan espallados polo chan que os cativos aproveitan para xogar con eles. Incluso a "trilita" dos proxectís era arroxada ás lumeiradas de San Xoán onde estouraba violentamente, feito moi festexado polos rapaces alí presentes. O ferro finalmente é vendido como chatarra.

Aquel foi un dos nadais máis negros da recente historia do noso pobo. Ao susto do bombardeo houbo que engadir as secuelas que permaneceron na costa como consecuencia da forte contaminación producida. Afortunadamente a natureza é moi sabia e hoxe en día soamente queda na lembranza dos que viviron aquel extraordinario suceso no Nadal do ano 1941.

Ramiro Fernández Feal

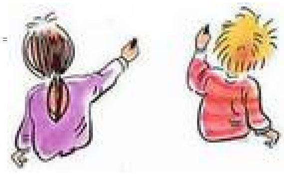

NADAL.

Os alumnos de sexto queremos felicitarvos este Nadal con esta árbore da amizade.

Señor:
Quixera
armar nestes
días
unha árbore dentro do meu
corazón
e colgar en lugar de agasallos
os nomes
de tódolos meus amigos. Os de preto
e os de lonxe. Os de sempre e os de
agora.
Os que vexo cada día, e os que raramente
atopo.
Os de sempre lembrados, e os que as veces se me
esquecen.
Os constantes e os inconstantes. Os das horas
difíciles, e os das horas ledas. Os que sen querer
ferín, sen querer me feriron. Aqueles a quen coñezo
profundamente, e aqueles a quen coñezo a penas polas súas
apariencias.
Os que me deben, e a quen debo moito. Os meus amigos sinxelos
e os meus amigos importantes. Lembro a todos aos que pasaron
pola miña vida.
Unha árbore de raices profundas para que os seus nomes nunca sexan
arrincados
do meu corazón, e que ao romper o ano próximo traian esperanza, amor e
paz.
E no Nadal, Señor, poidamonos atopar para compartir uvas de
Esperanza
Poñendo un pouco
de felicidade en aqueles
que todo o perderon.

O NACEMENTO.

OBRADOIRO.

OBRADOIRO HALLOWEEN “OS VAMPIRIÑOS DO ACTIMEL”.

Os nenos e nenas de 4º aproveitaron as clases de plástica para a realización dun obradoiro no que fixeron uns vampiriños nas datas próximas ao Samaín (Halloween).

Os nenos e nenas trouxeron das súas casas botes de Actimel

Logo fixeron as cabezas con plastilina e botáronlle moita cola.
Cando secou, pintaron con permanente as faccións dos vampiros...

Non se necesita demasiado material, aínda que hai que ter todo previsto...

Para facer as capas, recortamos un rectángulo de cartolina negra que vai pegada ao corpo cunha pouca de cola....

Un lazo vermello para vestir ao noso elegante vampiriño...

Suxeitamos a capa cunha gomiña negra, que pasamos por uns pequenos buracos que fixemos co punzón na cartolina...

Facémoslle un dobre nudo.....

Dobramos os picos do pescozo para darlle un aspecto máis aterrador....

Os nenos e nenas poñen os seu nome e a súa clase no lombo do vampiriño para acordarse quen foi o seu creador...

E xa temos un vampiriño de actimel listo para aterrar aos nenos e nenas de Cariño no día de Samaín....

ALUMNAS E ALUMNOS DE 4º

BIBLIOTECA.

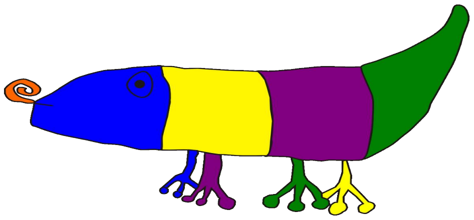

OLA RAPACES!

Como cada ano cando se aproxima o Nadal, deixo por un momento, o libro que estou a ler e decido contarvos as novidades da ***BIBLIOTECA.***

Este curso renovouse o *equipo de apoio da biblioteca*, algúns profesor@s xa estaban antes e outros son novos.

E tamén hai *alumnado colaborador ou bibliotecario*, son alumnos e alumnas de 4º, 5º e 6º curso de Primaria. No mes de setembro apuntáronse voluntariamente os alumnos/as que querían ser colaboradores na biblioteca. O alumnado interesado tivo unha explicación sobre o funcionamento da biblioteca. E despois para saber quen serían os elexidos tiveron que facer unha “proba”; consistiu en colocar un libro da biblioteca no seu sitio correctamente. Para iso, había que fixarse na etiqueta lateral do libro e seguir as pautas indicadas. Algúns alumnos non a superaron e quedaron eliminados. A outros costoulles un pouquiño e son os bibliotecarios suplentes. E un grupo de 22 alumnos que o fixeron sen ningunha dificultade. Son os bibliotecarios. Cada semana hai 3 bibliotecarios (un alumno/a de cada curso) e 3 suplentes, (por se falta ao colexio o bibliotecario).

O seu traballo realízase durante os recreos dunha semana na biblioteca e consiste en facer empréstitos, poñer a data de devolución nos “bolsilibros” dos exemplares emprestados, devolver exemplares, revisar os exemplares devoltos, colocar exemplares nos andeis, ...). Cada día hai un profesor de garda na biblioteca que axuda ao traballo dos bibliotecarios.

Como novidade neste curso escolar, dicir que hai *6 ordenadores* á disposición do alumnado no recreo, e están moi solicitados. Durante o recreo veñen moitos nenos e nenas, algúns para conectarse a internet e facer xogos, e outros a buscar un exemplar.

Eu, igual que vos, vou escribir unha loooooonga *carta aos Reis Magos*. Aproveitarei para pedirlles máis e máis libros e DVDs porque en realidade nas vosas suxestións do buzón “Ti opinas” é o que queredes. Anímovos a ler. E lembrádelles aos Reis Magos que entre tantos agasallos haxa algún libro.

Vou seguir coa miña lectura, agochadiño entre os libros. Ata pronto e unha enorme aperta.

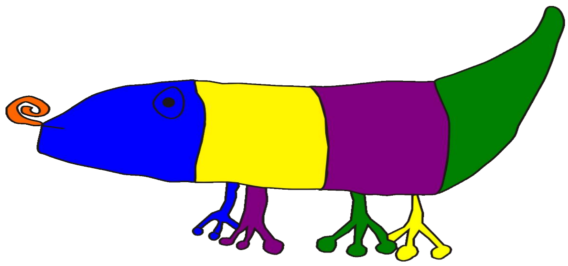

M U L T I L E O deséxavos un FELIZ NADAL PARA TODOS. E moitas gañas de ler.

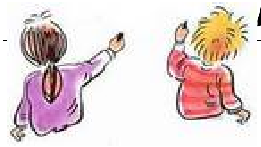

A SAÚDE.

A MASCOTA DA SAÚDE

A SEÑORA PLATANDINA,
UNHA MASCOTA MOI FINA,
CHEGOU AO COLEXIO
CON MOITOS CONSELLOS...
NOMEADA POR MAIORÍA
E CON GRANDE SABIDURÍA
DA SAÚDE MASCOTA
MENUDA CHORRA!

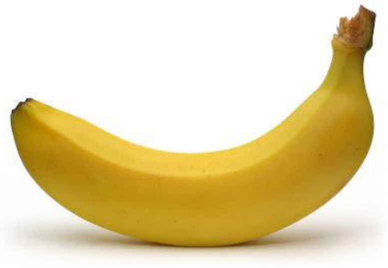

SE COMES FROITA
TODOS OS DÍAS
MEDRARÁS CON ALEGRÍA;
FAI COMO PLATANDINA:

"*ZUME DE LARANXA*
PARA COMEZAR O DÍA
E UNHA MAZÁ
A MEDIA MAÑÁ,
CULLER E KIWI
DESPOIS DE XANTAR
E TAMÉN UN PLÁTANO
PARA MERENDAR.
AH! E DE CEA?
XENIAL...UNHA PERA".

MANDARINAS OU CLEMENTINAS,
AMEIXAS E MÁIS CEREIXAS,
UVAS BRANCAS OU NEGRAS,
GRANADAS E FRESAS,
MELOCOTÓN OU MELÓN...
COME FROITAS A MOGOLLÓN!!

GRAZAS A TOD@S POR PARTICIPAR
E MOITAS MASCOTAS DEBUXAR.
BICOS

PLATANDINA

ENFERMIDADES E LESIÓNS.

CATARRO	
	Tés mocos e algunhas veces tos e dor de garganta. É unha enfermidade non moi grave e non hai que tomar medicinas, só hai que ter panos e descansar. Aínda que algunhas veces hai que tomar as medicinas cando tes febre ou calquera cousa máis.
Paula Tallón Fuentes.	

ANXINA-PLACAS	
	As placas son unha infección de garganta na que se forma pus e son moi molestas. Cúranse con antibióticos que nos da o médico.
Uxía Fernández Martínez.	

ROTURA DE ÓSOS	
	Cando unha persoa rompe un ósos ten que manter a calma e non moverse. Tes que chamar ao 911 e eles encárganse do ferido. Fanlle unha radiografía para ver a lesión e poñen na rotura unha escaiola. Despois duns meses poderá quitar a escaiola.
Carmen Docal García	

CORTE SUPERFICIAL.	
	1.- Lavar o corte con auga e xabón para sacar a suciedade e matar os microbios. 2.- Podemos poñer un desinfectante como “Betadine”, ou auga osixenada. 3.- Deixalo ao aire libre para que cicatrice.
6ºA	

DEPORTES.

Ola amigos e amigas este ano coma case todos na sección de deportes vouvos falar do Clube Deportivo Cariño, as catro primeiras categorías:

Os benxamíns van últimos na liga e os seus mellores xogadores son Pablo Novo, Bea e Marcos.

Os benxamíns van oitavos na liga e os seus mellores xogadores son María, Xandre e Cristian.

Os alevíns van penúltimos na liga e os seus mellores xogadores son José Andrés, Abel e Rubén.

Os infantís son os que mellor van na liga de todas as categorías, eles son segundos e os mellores xogadores son Antonio, Sergio Maseda e Javi.

Informa Eva Pernas de 6ºB

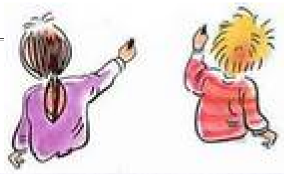

HUMOR E PASATEMPOS.

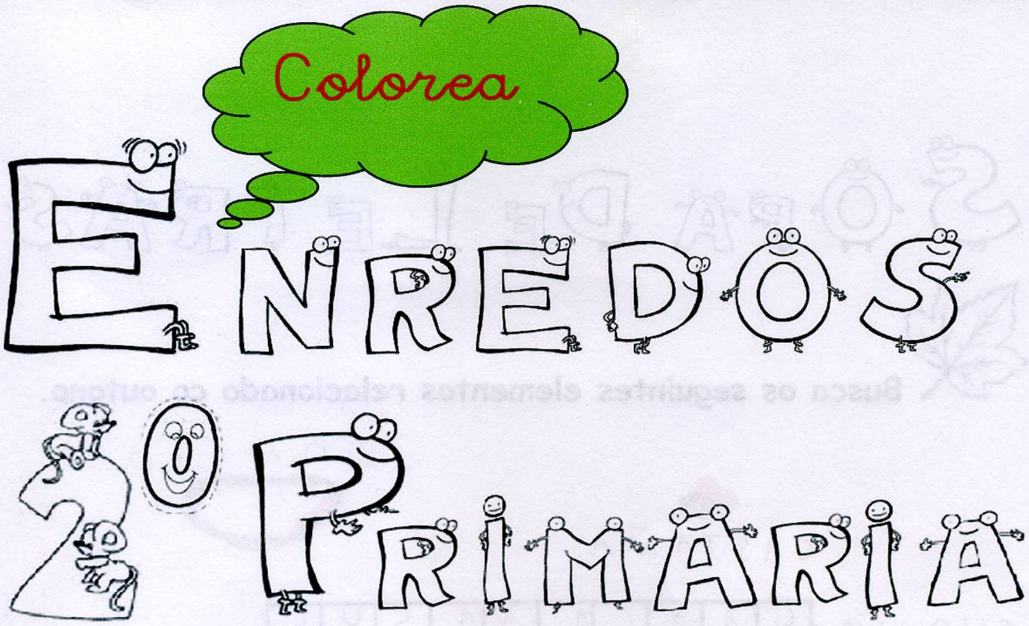

Outono bonito
folliñas no chan
castañas asadas
que ricas están.

Josemi

Alto nimnín
ruin cabaleiro;
rompelle a bolsa
e caelle o diñeiro.

A castaña.

Laura G María Cal.

A castaña na lareira
fixo pam e reventou
¡ai, pobriña da castaña!
vaia golpiño levou.

Xiana

Alta estou
ladrón vexo vir,
do meu carapucho
non podo fuxir.

A castaña

Bruno Calvo
Pérez

Castañas no nadal
saben ben e pártense mal.

Pablo

SOPA DE LETRAS

Busca os seguintes elementos relacionado co outono.

CASTAÑA

ZONCHO

CHOIVA

SOUTO

C	A	S	T	A	Ñ	A	S	U	L
S	G	L	Z	X	T	I	O	F	P
O	L	B	C	H	O	I	V	A	R
U	A	D	T	U	C	H	A	Z	A
T	O	C	Q	O	U	A	Q	O	S
O	L	N	B	P	A	Z	U	N	I
S	T	S	L	B	F	O	F	C	Z
C	H	I	V	A	I	N	C	H	C
N	O	O	P	U	O	C	T	O	L
B	G	V	Z	A	M	B	Q	P	D

(David, Laura e Inoa de 2ºA)

ourizo

cucurucho

vento

M	A	G	O	S	T	O	Q	L	O
O	C	Q	U	Z	O	C	G	M	Z
O	D	O	R	M	V	U	C	X	U
M	E	A	I	U	B	C	G	D	A
A	O	S	Z	A	T	U	B	Q	G
Q	F	U	O	Z	B	R	E	V	P
B	H	E	B	M	V	U	L	A	G
I	I	Ñ	N	D	D	C	U	U	E
P	X	B	I	L	B	H	I	V	Q
C	Z	V	E	N	T	O	O	E	U

Magosto

(Marcos, Xiana e Sergio de 2ºB)

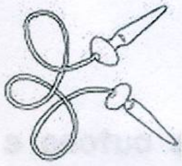

Busca palabras relacionadas con algúns dos xogos populares que realizamos na celebración do Magosto.

P	O	H	A	B	D	A	A	O	P
U	A	Z	Q	U	A	I	B	X	U
Z	N	N	U	X	M	L	V	R	N
M	O	Ñ	O	A	O	L	N	H	U
F	N	D	P	I	R	C	O	B	Ñ
I	C	Z	A	N	C	O	S	C	H
T	R	T	Z	A	O	R	R	O	R
O	S	C	A	R	S	D	U	M	T
D	M	Q	P	A	T	A	T	V	X
C	A	R	O	L	I	N	H	I	S

(Esther, Juan Luís e Bruno de 2°A)

C	D	E	G	H	L	M	Ñ	R	Q
B	A	F	A	V	I	N	G	P	B
S	T	C	U	X	I	Z	O	I	A
A	D	H	E	F	G	H	M	L	M
O	M	A	R	I	O	L	A	N	B
I	E	V	A	N	A	P	Ñ	S	O
E	E	E	B	O	B	I	O	I	L
B	P	R	S	T	A	V	U	T	O
P	B	B	I	Z	S	X	I	B	S
I	B	H	Ñ	R	A	Z	A	C	D

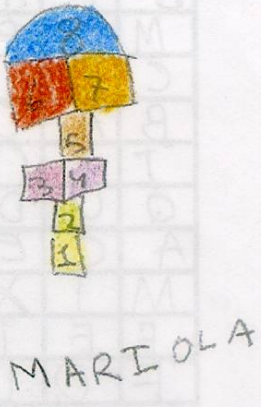

(Josemi, María e Alba de 2°B)

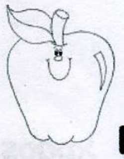

Busca as palabras relacionadas cos froitos de outono e as partes da árbore.

C	A	S	T	A	Ñ	A	V	R	U
X	B	B	N	Q	N	C	E	S	O
I	M	V	Ñ	U	V	A	J	U	A
S	R	A	X	R	S	D	G	V	H
T	S	S	Z	S	E	S	X	M	A
O	P	G	N	Á	L	P	O	T	X
H	Q	R	B	E	I	X	O	N	C
O	Z	O	C	I	U	T	N	L	R
V	R	H	V	Q	M	R	O	Z	S
M	L	S	M	S	R	S	Z	X	T

(Diego, Bea e Juan de 2°B)

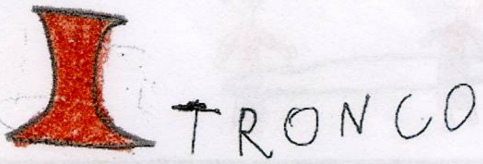

B	P	A	D	X	H	P	R	O	R
M	O	P	S	P	Z	T	A	V	A
C	L	D	M	O	T	E	F	I	Í
B	A	Q	E	R	A	L	M	N	Z
T	R	O	N	C	O	N	T	O	S
Q	U	D	V	E	L	M	P	P	C
A	C	E	Z	D	U	H	Z	D	U
M	I	X	T	R	Z	B	I	P	E
E	E	I	V	S	T	E	F	I	L
F	O	L	L	A	S	C	O	T	V

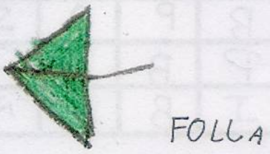

(Alicia, Alonso e Yaiza de 2°A)

TRABALENGUAS
Pablito clvóu un clavito
na calva dun calvito.
Na calva dun calvito,
un clavito clavóu Pablito.

TRABALENGUAS
¡Qué triste estás ,
Tristán, con tan tétrica
trama teatral!!

ADIVINANZA
Adivina quen sou:
Ao ir parece que veño,
e a o veñir , e que me
vou.

oxergnac

CHISTE
-¿Qué fai un pato cunha pata?
¡Se cae !

CHISTE
-¿Cal e o único animal que
ten os peis na cabeza?
¡O piollo !

¿SABÍAS QUE …?
O carnaval máis longo
do mundo e o uruguayo.
Dura case 40 días.

¿SABíAS QUE…?
O home máis pequeno do mundo ten a estatura dun neno de tres anos.

ADIVINANZA.
Teño ás e pico ,
e falo e falo
sen saber o que digo.

oruol

Federico Perez Freire 5º B

Mamá,mamá, Os bombons teñen patas?

-Non fillo meu.

-Entón comín unha cucaracha.

Jaimito cánto é 2 por 2?

-Empate

E, Cánto 2 por 1?

-Oferta

Qué lle di Tarzán a un rato?

-Tan pequeno e con bigote.

E, o rato a Tarzán?

-Tan grandote e con cueiros.

Por que se suicidou o libro de matemáticas?

Porque tiña demasiados problemas.

Andrea Loureiro 5º B

CHISTE 1.-

Chega un home a un bar, e dille ao camareiro:
- **Pódesme dar un gdgtskuf de pipas?**

E o camareiro respóndelle:
- **Un paquete de que?**

CHISTE 2.-

Batman:
- Robin, levamos moito tempo xuntos e queríache agradecer a túa fidelidade durante todo este tempo cun agasallo, o meu batmobil...

Robin: (moi ledo)
- **De verdade? Dismo en serio? Non sei se o merezo...**

Batman:
- **Claro que si... non sexas modesto... apunta... 66538...**

CHISTE 3.-

En clase de historia:
- **Xaimito, cal foi a causa da derrota dos celtas?**
- **Hum... non sei, pero estou casi seguro de que a culpa foi do árbitro...**

CHISTE 4.-

O mestre pregunta:
- **A ver Xaimito, cantos ollos temos?**
- **Catro!**
- **Como que catro?**
- **Sí, dous vostede e dous eu... Non dixo temos?**

CHISTE 5.-

Unha rapaza dille ao tendeiro:
- **As avelás que me vendeu saíronme todas malas!**
- **A min que me di! Eu véndoas, non as educo...**

Anxo López Novo 5° B

Un de Lepe pregúntalle a outro:
-Ti cres que o leite engorda?
-Home, non viches como están as vacas?

Chega James Bond a Lepe e di
-Eu son Bond,James Bond.
E un de Lepe contesta:
-E eu son Brosio, o Ambrosio.

Que cousa é,para adiviñar é,
Que canto máis grande é
menos se ve,
e canto máis pequena,
máis se ve?

a solución lese ó revés

RESPOSTA:edadirucso a

No alto estou
E no alto me teño
con unha risada
perdo o que teño

a solución lese ó revés

RESPOSTA:añatsac a

Andrea novo vila

por que non quixeron enterrar a Franco en Xerusalén?
porque tiñan medo de que resucitara aos tres días.

un neno ao seu pa´:"pai viñeron a preguntarse vendiamos un burro"
e ti que lle dixeches?que non estabas.

alto vive
alto voa
alto toca a castañola.
Solución "a cegoña"

Era unha chica tan fraca tan fraca tan fraca que comprou unha camiseta de 1.000 liñas e sobráronlle 999.

O 5 de xullo de 1996 clonouse unha ovella chamada dolly.

Carlo de la Cruz

Branco coma o papel
e rompe coma o cristal;
todos o poden abrir,
ningún o pode pechar.

a solución lese ó revés

RESPOSTA:ovo o

Jaimito está na escola e dille a profesora:

- *Que vén despois de Marte?*
- ***Mércore*** – dille Jaimito.
-

Helena 5º A

Pai,pai. Que é roubar?
cala,e corre.

a ver fillo canto é 4 por 4?
"empate"
e,2 por 1?
"oferta"

Chiste:
Era un home tan alto tan alto tan alto,que comeu un iogur e cando chegou ao estómago xa estaba caducado.

Sabias que...?
A muller mais vella do mundo ten 130 anos aproximadamente.

Sabias que...?

1-Unha madre pregúntalle ao seu fillo:
-Está contento contigo o mestre?
-Si.
-E ti con el?
-Máis aún.
-Por que?
-Porque di que se todos os nenos fosen como eu,pechaba a escola.
2-RIIING!!!
-Está Agustin?
-Non estou incomodín.

CARLOS PERNAS FRAGUELA 5ºB

A nai ó fillo:
- E o mestre,¿ está contento contigo?
-¡Home, e tanto!
-¿E ti con el?
-¿Máis aínda!
-Por que?
-Pois porque dixo que se tódolos nenos fosen coma min, pechaba a escola.

A mestra pregúntalles aos alumnos:
-Si eu como 3 peras, 15 laranxas e 1 sandía, ¿cal será ou resultado?
E unha voz que ven do fondo da clase:
-Unha cagarría, mestra.

Diego In- Albon Tojeiro

Unha nena foi o campo para visitar a súa avoa.
A avoa tiña un criadeiro de aves enormes, e a nena,
De repente, paseando pola granxa, viu un pavo real.
Volveu correndo a casa, moi contenta,
Díxolle a avoa:
-¡Avoa! Unha das galiñas xa floreceu.

-Manoliño, ovo que é masculino ou femenino?
-Depende, mestra
-Depende de que?
-Pois, hai que agardar a que naza o pito, para saber
Se é macho ou femia.

Pregunta
Define varón
Resposta: ***home de sexo masculino***

Pregunta: Cómo se chama nun cómic
o que falan os personaxes?
Resposta: ***bocata***.
(Nun exame)

- Mamá, cómo nacín eu?
- Tróuxote a cegoña -dixo a nai.
- E tí, cómo naciches? -dixo a nena.
- A miña nai tróuxome de París.
- E a avoíña?
- Encontrarona dentro dunha col.
  – Pero.......é que non houbo ningún nacemento normal nesta familia?

Dous xóvenes estaban nun bar.
- Porque bebes a cervexa cunha palla?
Preguntoulle un ao outro.
E el respondeulle:
- Prometinlle á miña nai que non volvería a poñer os beizos nunha copa.

Era un home tan baixo tan baixo que non lle cabía a menor dúbida.

Que é?
“noventa e nove, pum!”
“noventa e nove, pum!”
“noventa e nove, pum!”

Solución: un cempés cunha pata de pau.

Cal é o dia máis longo da semana? Solución: o mércores porque ten máis letras.

Que se necesita para encender unha vela? Solución: que estea apagada.

María Vila Iglesias.

ENCRUCILLADO

de Jesús e Julián (5º A)

Palabras do NADAL

1.- Nai de Xesús

2.- Doce típico do Nadal

3.- Pai de Xesús

4.- Fillo de María e Xosé

A.- Obsequios ou regalos

B.- Rei negro

C.- Adórnase no Nadal

D.- Lugar onde naceu Xseús

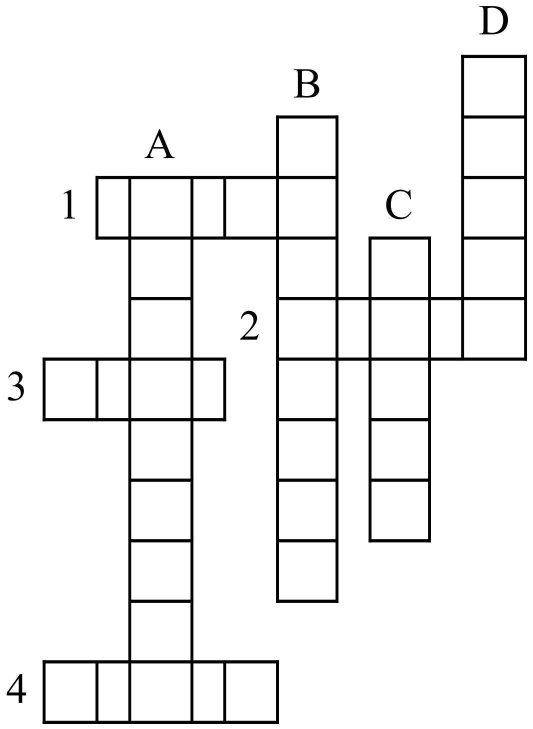

Atopa estas palabras na sopa do Nadal :
PAPANOEL-MARIA-XOSE-MULA-BOI
REIS-LEDICIA-NOITEBOA-ARBORE.
(Uxía e Rocío – 5º A)

L	E	O	N	A	P	A	P	I	O
I	M	P	A	F	O	S	L	D	S
A	L	E	D	I	C	I	A	I	E
D	E	B	I	T	A	O	S	M	R
A	S	O	A	R	B	I	D	A	T
R	A	I	L	E	R	O	B	R	A
E	E	S	T	I	A	Ñ	R	I	L
X	E	I	T	O	S	I	A	A	U
R	O	T	S	I	X	O	S	E	M
N	D	O	R	I	T	M	O	S	E

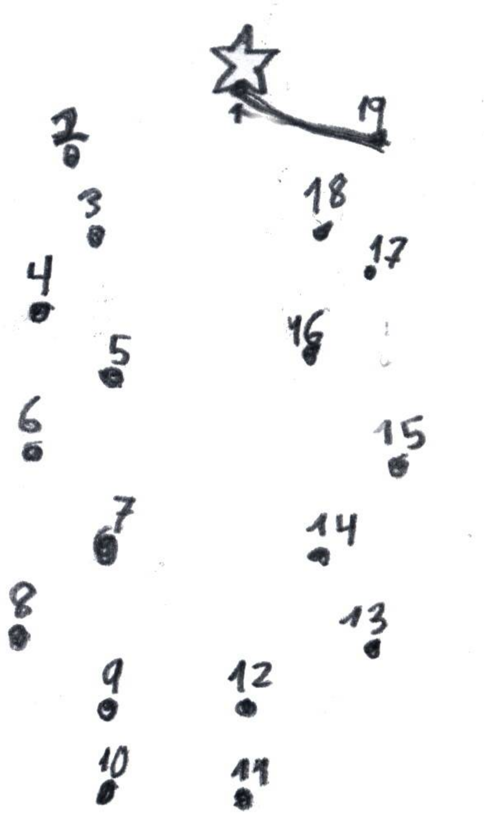

• Une os puntos.

Resolve estes cadrados máxicos que dan quince.

		2
3		
	1	

Coloca estes números :

4	5	6	7	8	9

8	3	4

Coloca aquí estes outros:

1	2	5	6	7	9

BUSCA AS DEZ DIFERENZAS

Diego e David Cezar

Outras portadas

SUBVENCIONADO POLA
SECRETARÍA XERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA
XUNTA DE GALICIA

CEIP "MANUEL FRAGA IRIBARNE" CARIÑO A CORUÑA